

POROČILA

SLOVENSKE FRANČIŠKANSKE PROVINCE SVETEGA KRIŽA

LETO 2014 • LXVII • ŠTEVILKA 4

MANJŠI V KRISTUSU

Pismo generalnega ministra ob božiču

Vicaria S. Crucis Bosnae Croatiae

1514 **500** 2014

Slovenska frančiškanska provinca sv. Križa

VSEBINA

Iz generalne kurije

Pismo generalnega ministra ob božiču »Manjši v Kristusu«3

Iz Južnoslovanske konference

Srečanje slovanskih konferenc provincialnih ministrov OFM6

Izredno zasedanje JKPMOFM8

Iz provincialata

Pismo provincialnega ministra ob božiču

Uboštvo in majhnost božje ljubezni10

Iz tajništva province

Zapisnik 10. redne seje provincialnega definitorija11

Zapisnik 1. izredne seje provincialnega definitorija12

Zapisnik 11. redne seje provincialnega definitorija13

Zapisnik 12. redne seje provincialnega definitorija14

Zapisnik 13. redne seje provincialnega definitorija15

Jubileji bratov v letu gospodovem 201516

Iz vzgojnih hiš

Juniorat

Klerikat samo še v prvem nadstropju18

Iz življenja in dela province

Panem nostrum quotidianum20

Monaldovi dnevi 2014 in simpozij o p. Atanaziju Kocjančiču26

Zlate zaobljube27

Pater Valerijan Jenko28

Slovo od p. Staneta na dan posvečenja, 23. novembra 201429

Škofovsko posvečenje p. Staneta29

Misija: pastore32

Zahvala p. Cirila in p. Davida34

Sv. Duh paraklet35

Teološki izzivi

Raznoterosti36

Službe in časti36

Tišina in zbranost37

... in naj molijo za rajne

+ Ludvik Vračko (1916-2014) oče p. Damjana Vračka38

Poročila leto 2014 (LXVII) številka 4

Izdala: Slovenska frančiškanska
provinca sv. Križa
Prešernov trg 4
1000 Ljubljana

Ureja: br. Janez Papa
Odgovarja: p. Marjan Čuden
Redni sodelavci: p. Darko Žnidaršič,
p. Krizostom Komar,
p. Tadej Inglič

Grafična priprava: Tina Bruno, ZBF
Tisk: Demat d.o.o., Ljubljana

IZ GENERALNE KURIJE

Pismo generalnega ministra ob božiču

»Manjši v Kristusu«

*Predragi bratje,
v pripravi na praznovanje božiča nad vse vas kličem:
Gospod naj vam podari svoj mir!*

Mir vašim deželam, posebno tistim, ki jih vznemirja nasilje; mir vašim mestom, posebno tistim, kjer se živi v stiski in revščini; mir vašim bratstvom, posebno tistim, kjer bratje trpijo na telesu in duhu; mir vašemu srcu, kjerkoli se boste nahajali v tem svetem času.

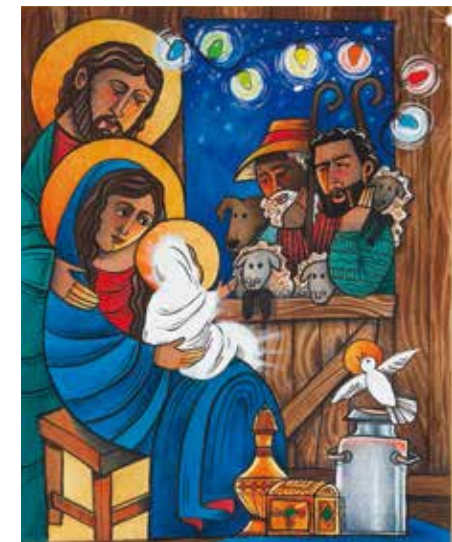
Sveti Frančišek je sestavil enega izmed »psalmov« *Molitvenega bogoslužja Gospodovega trpljenja* za božične večernice. Besedilo izraža radost in veselje zaradi Kristusovega rojstva, obenem pa prepozna tudi ponižnost trenutka, v katerem se je znašel Novorojeni v Betlehemu:

*Zakaj najsvetejše ljubljeno dete nam je dano
in rojeno je bilo za nas na poti in položeno v jasl:*
saj zanj ni bilo mesta v prenočišču [Iz 9,6; Lk 2,7] (FMbGt XV,7).

Za nas je bil rojen »na poti«. Iz homilije svetega Gregorja Velikega je Frančišek za božično bogoslužje izluščil podobo siromašnega in romarskega Deteta: »Ni bil rojen v hiši svojih staršev, ampak *na poti*.« Ko se je Jezus rodil, sta bila Marija in Jožef na poti; ustavila sta se v Davidovem mestu, kjer nista imela stalnega bivališča. Ker zanju ni bilo prenočišča, sta sprejela začasno nastanitev, ki je bila na razpolago. *Evangelij po Luku* plastično označi sceno Jezusovega rojstva: Marija in Jožef sta bila v nekem hlevčku, z Novorojenim položenim v jasl, začuden pastirji iz okolice pa so glasniki Besede, ki so jo slišali in videli (prim. Lk 2,17). Težko si zamislimo ponižnejšo in bolj veselo obliko evangelizacije od tiste, ki je bila na prvi božič!

Skozi vse svoje življenje je Frančišek občutil ganjenost zaradi dejstva, da je Jezus, Božji in Marijin sin, izbral status »manjših«. Vedno je imel rajši družbo tistih, ki so jih imeli za »manjše« od drugih, grešnikov in Samarijanov, poganov in cestninarjev. Njegovi najzvestejši privrženci so bili skromnega socialnega porekla: ribiči in nekdanji cestninarji. Dolg rodovnik, ki ga prinaša *Evangelij po Mateju* (Mt 1,1-17), pokaže da med dvainštiridesetimi generacijami Jezusovih prednikov obstaja širok spekter človeštva, ki gre od tistih, ki se odlikujejo po svoji vernosti, do onih, ki so bili poznani po svoji nevernosti. Bog pokaže svojo brezpogojno ljubezen do svojih ljubljenih otrok, nad vsako zaslugo in mimo nje, ko jim gre naproti po poti, ki vodi k ozdravljenemu človeštvu, ki mu je bilo vrnjeno dostojanstvo.

Ob teh prazničnih dneh razmišljajmo o »minoritas« Jezusa, o tem, kako je bil »manjši« od drugih, o tem, kako se je predstavljal kot njihov služabnik. Prolog *Evangelija po Janezu* z enostavnimi besedami opisuje to izbiro, da se pomeša z »manjšimi«: »Beseda je meso postala in se naselila med nami« (Jn 1,14). Iz svojega najvzvišenejšega stanja božanstva se Beseda, ljubljene Sin, poniža in privzame »meso naše človeškosti in krhkosti« iz naročja Device Marije (2 FPKr 5). Ta izbira, to nadvse svobodno dejanje preobilne Božje ljubezni ga vodi, da postane stvar med stvarmi, tako da jih on, Edinorojeni Sin, lahko vse privede k izviru edinosti ljubezni Trojice.

Evangelij po Janezu nam govori tudi, da se prihod Besede-ki-je-meso-po-stala zgodi kot luč, ki zasveti v od teme vklenjenem svetu (*Jn* 1,5). Zaustavimo se v tem svetem času, ko najdaljše noči leta vklepajo Sever v temo, najdaljši dnevi leta pa prinašajo najsvetlejšo luč Jugu. Pomislimo na pripoved svetega Mateja, kjer so temine noči razsvetljene s sijajno zvezdo (prim. *Mt* 2,9), ki je pripeljala Modre z Vzhoda k betlehetskemu Detetu. Tako tudi v našem življenju vsakdo lahko izkusi Jezusovo luč. On razsvetljuje temine našega srca, kakor je tudi sam Frančišek prosil Kristusa, ko je molil pred Križanim (prim. *FmK*). Kadarkoli v svojem krajevnem bratstvu in v vesoljnem bratstvu vsega reda živimo trenutke teme, vemo, da potrebujemo luč Gospodovega Duha, ki nas vodi iz noči v dan.

Danes v nekaterih delih sveta bratje in sestre trpijo s svojimi sopotniki, kristjani in drugimi sokrajani zaradi zastrašujočega nasilja. Nekateri so izgubili življenje ali pa so utrpeli težke rane, medtem ko so drugi izgubili svoje drage, svoje domove in sredstva za vzdrževanje. Naša molitev in naša konkretna dela solidarnosti jih morajo spremljati skupaj z vsemi mogočimi naporji, da se zaustavijo ti nasilni konflikti. V drugih delih sveta naši bratje in sestre trpijo pogubne posledice kužnih epidemij, kot so ebola, HIV, AIDS in druge bolezni, ki bi se morale zajezi, pa so še bolj zaostrene z nasiljem revščine in »globalizacije ravnodušnosti«, na katero so obsojeni.

Danes so v nekaterih delih reda bratje, ki trpijo slabosti in bolezni zaradi starosti. Nekateri od njih postajajo malodušni in ne vidijo novih generacij bratov, ki bi lahko nadaljevali silno delo, ki so ga sami toliko let opravljali s skrajno velikodušnostjo in zvestobo. Drugi, ki so vedno zaupali Gospodu, da lahko naredi veliko več, kot mi lahko prosimo ali si sploh zamislimo, izročajo Božji previdnosti prihodnost svojih bratstev in svojih pastoralnih aktivnosti v Cerkvi, zavedajoč se, da nič od tega, kar je dobro, in tistega, kar so oni svobodno darovali drugim, ne more propasti. Ravno tako kot Bog vstopa k nam skozi utelešenje svojega ljubljenega Sina, tako moramo tudi mi delati eden za drugega, to pomeni, naučiti se milosti polno umetnost *spremljanja*, izkazujoč drug drugemu, vsemu človeštvu in vsemu stvarstvu enako skrb in enako sočutje, kot ga Bog goji do nas.

Tudi sredi notranjih težav in nasprotovanj v redu, Cerкви in v svetu je navzočnost Jezusa luč za nas. Zato je Cerkev za božično mašo, ki se obhaja v teminah noči, izbrala radostno besedilo preroka Izaija:

*Ljudstvo, ki je hodilo v temi,
je zagledalo veliko luč,
nad prebivalci v deželi smrtne sence
je zasvetila luč (Iz 9,1).*

Pri svojih obiskih v nekaterih bratstvih reda sem imel letos privilegij videti to svetlobo, znake nove, ohrabrujoče rasti in življenjskosti med brati. V Aziji in Oceaniji, v Afriki, v obeh Amerikah in v Evropi obstaja presenetljivi impulz v odnosu do sporočila in zgleda svetega Frančiška. Zdi se, da se to povečuje predvsem med člani katoliške populacije na južni polobli. Vemo, da nas je pogosto sam papež Frančišek pozval, da svojo pozornost obrnemo k svetemu Frančišku kot zaščitniku miru, siromakov in skrbi za stvarstvo. Njegova zanosna spodbuda *Evangelii gaudium* je že mnoge navdihnila, da so sprejeli nalogo oznanjanja evangelija v našem času z obnovljeno energijo in zanosom. Pozivam vas, predragi bratje, objemite središčno sporočilo apostolske spodbude papeža Frančiška in jo glejte kot nov način razumevanja in življenja evangelija, našega *Vodila in življenja* in naših *Generalnih konstitucij*.

V luči našega človeškega, krščanskega in frančiškanskega poklica danes ni izziv soočiti se s številom bratov reda, ne s povprečno starostjo, še manj s številom dejavnosti in apostolskega delovanja, ampak s kvaliteto naše podelitve

pričevanja evangelija v današnjem svetu. Interdisciplinarna študija o stanju reda nam skozi vprašalnik pokaže mnoga področja, ki zahtevajo spremembo in radikalno spreobrnjenje v našem življenju. Več kot polovica bratov, ki so odgovorili na vprašalnik, trdi da je za poživitev reda temeljno in pomembno poboljšanje kvalitete odnosov v bratstvih. Mnogi bratje trpijo zaradi pomanjkanja resničnih bratskih odnosov v njihovih krajevnih bratstvih, s posledičnimi krizami, ki vodijo v izolacijo in slabljenje njihovega človeškega, krščanskega in frančiškanskega poklica. Gvardijani pogosto naletijo na težave pri zaupnem pogovoru z brati, ko želijo izgraditi resnično bratstvo. Nekateri bratje iz svojega dela, še posebej pastoralnega služenja, naredijo edino obliko svojega frančiškanskega poklica, pogosto s prekomernim delom, da bi se le izognili bolečini, ki jo čutijo zaradi pomanjkanja kvalitetnega bratskega življenja. To poleg tega vodi k še večjemu slabljenju bratskih vezi ter povečuje rast individualizma in izgubo občutka za skupno dobro. Ravno tako tudi osebno in bratsko molitveno življenje trpi in slabi notranje duhovno življenje posameznika in bratstva.

Kakorkoli že, sredi teh senc luč učlovečenja sveti naprej! Ob nekih obiskih so mi bratje tudi rekli, da so se pripravljani podvreči še intenzivnejšemu življenju molitve, bratstva in podeljenega poslanstva. Mnogi bratje sedaj delajo z ubogimi, z odvisniki, s seropozitivnimi in bolniki z AIDS-om, z alkoholiki, z brezdomci in tistimi, ki so bili prisiljeni zapustiti svoje hiše in so kot Jezusovi starši morali iskati zavetja »ob poti«, kot berači, nezaželeni v deželah, ki niso njihova domovina. Mnogi bratje so se pripravljani podati na pot z Gospodom Jezusom in deliti vse z ubogimi (*anawim*), poenostaviti svoj način življenja, da bi drugi lahko enostavno živeli in napredovali. Na vse te načine lahko pokažemo svojo zavzetost za to, da živimo »radost evangelija« kot evangelizatorji in misijonarji, ko vsemu človeštvu in vsemu stvarstvu prinašamo dar, ki smo ga prejeli.

Med duhovno in bratsko pripravo na generalni kapitelj 2015 se priporočamo za ljubečo priprošnjo ponižne Device Matere iz Betlehema, ko jo prosimo, naj prosi za nas svojega ljubljenega Sina, da on, ki je postal naš »manjši Brat«, v nas pomnoži svojega Duha, ki prenavlja obličje zemlje. Molimo za začetek poglobljene prenove vsega reda, ki naj se začne s poklicem vsakega brata, ki bo izkoristil priložnost za poživitev bratske ljubezni in medsebojne podelitve poslanstva v vsakem krajevnem bratstvu in bo tako evangelizacijsko poslanstvo provinc, kustodij in nedvomno vsega reda dobilo nov zagon. In molimo za obnovo vsega človeštva in vsega stvarstva ter za zarjo Božjega kraljestva, ki je kraljestvo pravice, miru, resnice, ljubezni in odpuščanja. Želim, da bi vsak od nas in mi vsi skupaj objeli te božanske kvalitete z istim duhom ponižnosti, s katerim Bog objema vse nas.

Vsakomur od vas, predragi bratje, vsem sestram klarisam in koncepcionistkam ter vsem prijateljem želim polnost radosti za božič in v novem letu!

Rim, 8. decembra 2014

Praznik Brezmadežnega spočetja Device Marije

*Z bratskim pozdravom,
br. Michael A. Perry, OFM
generalni minister in služabnik*

Krakov – Dursztyn (Poljska), 21. – 25. septembra 2014

SREČANJE SLOVANSKIH KONFERENC PROVINCIALNIH MINISTROV OFM (SLAN – SLAS)

Kot je bilo dogovorjeno na zadnjem srečanju slovanskih konferenc v Rami (22. – 26. septembra 2013), so se provincialni ministri dveh slovanskih konferenc, Južnoslovanske in Severnoslovanske, srečali od 21. do 25. septembra 2014 v Krakovu in Dursztynu na Poljskem. Program srečanja sta sestavila predsednika konferenc br. Rufin Maryjka in br. Lovro Gavran, pripravil in vsem poslal pa ga je tajnik Severnoslovanske konference br. Stanislav Mazgaj.

Na srečanju so sodelovali vsi provincialni ministri, razen br. Miljenka Šteka, ki je nenadoma zbolel in mu ni uspelo zamenjati karte, da bi kdo drug prišel namesto njega. Tudi naš generalni definitor br. Ernest Siekierka zaradi bolezni ni mogel priti, je pa po br. Alanu Brzyskom, provincialnem ministru iz Wroclawa, poslal svoj doprinos k srečanju. Srečanja se ni mogel udeležiti niti predsednik Fundacije Rusija – Kazahstan. Navzoča pa sta bila tajnika obeh konferenc br. Stanislav in br. Nikola.

Ker so nekateri prišli že v nedeljo (21. 9. 2014), so jim gostoljubni domačini razkazali Krakov, še posebej dve veliki svetišči: Centar sv. Janeza Pavla II. in Svetišče Božjega usmiljenja. To je bilo za vse dragoceno doživetje, saj smo se na teh dveh krajih, pa tudi v drugih cerkvah, ki smo jih obiskali, lahko prepričali o živi vernosti in zdravem krščanskem češčenju Božjega usmiljenja, Device Marije in sv. Janeza Pavla II.

1. Pozdravi in predstavitev konferenc

Najprej je br. Rufin Maryjka, predsednik Severnoslovanske konference, pozdravil vse navzoče in spomnil, kako so se na zadnjem srečanju v Rami in Medžugorju odločili ponovno se srečati ob letu osorej na Poljskem, z glavno temo o generalnem kapitlju 2015. Zbrali smo se v hiši duhovnih vaj v kraju Dursztyn. Tudi na tem srečanju želimo predvsem živeti bratstvo.

Nato je br. Lovro Gavran, predsednik Južnoslovanske konference, vse pozdravil. Opravičil se je za zamudo, saj je bil v Albaniji, kamor je bil povabljen ob papeževem obisku, kar ga je vzradostilo, saj je bil tako soudeležen pri tem apostolskem obisku. Nekaj od tega je podelil tudi z udeleženci srečanja.

Br. Lovro je izrazil radost, ker so se po letu dni zopet srečali, sedaj na področju Severnoslovanske konference, še vedno pa so živi spomini na srečanje v Rami in v Medžugorju. Vse to je radost bratstva in skupne odgovornosti za frančiškanstvo na naših področjih.

Smatral je, da ni treba podrobno predstavljati naše konference in provincialnih ministrov, saj se že dobro poznajo. Na kratko je predstavil le br. Ilijo Vrdoljaka, novoizvoljenega provincialnega ministra Hrvaške frančiškanske province sv. Cirila in Metoda. Predstavil je tudi nekaj statističnih podatkov. Konferenca ima skupaj 1.180 bratov (1.057 s slovesnimi zaobljubami, 3 škofove, 974 duhovnikov, 52 bratov laikov, 27 novincev, 42 postulantov). Na ravni Konference dobro sodelujejo v začetni formaciji (srečanja novincev, skupna priprava na slovesne zaobljube), na ravni trajne formacije pa so redna srečanja provincialnih definitorijev, gvardijanov in ekonomov.

Br. Ilija Vrdoljak se je tudi sam predstavil. Povedal je, da je bil aprila 2014 na kapitlju izvoljen za provincialnega ministra in da ima za glavno nalogo, kako še močnejše povezati formacijo in pastoralno ter evangelizacijsko delo v provinci. Ima izkušnje dela v provinci in izven nje, preučeval pa je tudi konkretna vprašanja pastoralne teologije in prakse, zato upa da mu bo to v pomoč pri animiranju provincialnega bratstva, ki je pastoralno zelo zavzeto.

Zatem je tudi br. Rufin na kratko predstavil Severnoslovansko konferenco, ki ima 8 provinc (5 na Poljskem, po 1 na Češkem, Slovaškem in v

Ukrajini) ter 1 fundacijo (Rusija in Kazahstan), ki je neposredno odvisna od generalnega ministra. Konferenca ima skupaj 1.400 slovesno zaobljubljenih bratov, od tega okoli 1.300 samo na Poljskem.

Bratje so v glavnem zavzeti v župnijski pastoralni, močno pa je tudi služenje ubogim. Vse poljske province imajo svoje vzgojne zavode. Na žalost tudi tam doživljajo zmanjševanje števila novih poklicev, čeprav so lahko, vsaj kar se števila tiče, še vedno zadovoljni. Vsekakor vsi čutijo, da so kandidati vedno bolj krhki in zato se postavlja vprašanje, kaj storiti, da bi povečali vztrajnost poklicanih.

Na željo udeležencev je br. Dobrosław Kopysternski, provincialni minister iz Ukrajine, predstavil bratom zdajšnjo situacijo v svoji domovini. Razkril je tudi nekaj podrobnosti, ki se jih nikjer ne omenja (npr. vse ruske aktivnosti imajo cilj ustvariti koridor proti Krimu), več pa je govoril o vlogi naših bratov v vsej tej situaciji. Naši bratje se ne nahajajo na nevarnih področjih, razen dveh, ki sta na Krimu, vendar bosta tudi onadva po vsej verjetnosti morala zapustiti svoje mesto, ker postaja nevzdržno.

Omenil je tudi zanimivo informacijo glede zrušitve malezijskega letala. Rusi so namreč načrtovali strmoglavljenje ruskega letala, da bi imeli razlog za vojaško intervencijo. Po pomoti pa so sklatili malezijsko letalo. Težka je tudi ekonomska situacija, saj se je vse podražilo. Kakorkoli že, težko stanje je povežalo ukrajinski narod, zraslo je tudi domoljubje. Problem imajo tudi pravoslavni duhovniki Moskovskega patriarhata, ker jih ljudstvo več ne želi. Če ne bodo zamenjali strani, ne bodo mogli ostati v Ukrajini. Vse brate je priporočil v molitev.

2. Razgovor o kandidatih za službe v Redu in na generalnem kapitlju 2015

Na skupnem zasedanju so provincialni ministri spregovorili o kandidatih, ki jih bodo predlagali za generalnega ministra, generalnega vikarja in generalnega definitorja. Po ustaljenem redu je sedaj Južnoslovanska konferenca na vrsti, da predlaga generalnega definitorja, Severnoslovanska pa bo to potrdila. Ker na ravni konferenc še niso odločali o tem, so sklenili, da nadaljujejo vsaka konferenca posebej in potem pridejo skupaj s konkretnimi predlogi in imeni.

Po kratkih ločenih zasedanjih, so provincialni ministri obeh konferenc medsebojno predstavili kandidate, ki jih bodo predlagali in sklenili, da bodo podprli predložene kandidate drugih. Rečeno je bilo tudi, da bo tudi na generalnem kapitlju dovolj priložnosti za medsebojni dogovor.

Br. Rufin je obvestil vse, da so na ločenem zasedanju izbrali novega predsednika Severnoslovanske konference, to je br. Alan Brzyski, provincialni minister iz Wroclawa. Vodenje bo prevzel novembra 2014.

3. Skupni simpozij »Nova evangelizacija v slovanskih deželah v postkomunizmu«

Najprej je br. Nikola Vukoja na kratko predstavil in obrazložil osnutek, ki ga je vsem poslal že marca 2014. Ponovno je bilo rečeno, da je ideja dobra in jo je treba še razdelati in poglobiti. Br. Lovro smatra, da je realno govoriti o letu 2016. Do takrat se lahko dobro pripravijo. Leto 2015 je prenatrpano, saj bo poleg generalnega kapitlja (Assisi, 10.5.-7.6.2015) tudi srečanje UFME (Dubrovnik, 19.-24.10.2015). Morda bi ob tem pripravili tudi srečanje obeh naših konferenc, kjer bi lahko sprejeli program, ki bi ga pred tem pripravil poseben iniciativni odbor. Povedal je tudi, da so bili znotraj JKPMOFM enotni glede tega, da je treba vključiti tajnike za formacijo in študij ter naše profesorje. Br. Joško in naš medprovincialni tajnik br. Nikola bosta zbrala vse tajnike za formacijo in študij ter predstavnike profesorjev, da se bodo dogovorili, na kakšen način nadaljevati. Čeprav je to naša iniciativa, ne sme biti zaprta strokovnjakom izven naših krogov.

Na koncu je ostalo pri tem, da bosta obe konferenci to še bolj premislili in konkretno predlagali, kaj lahko storimo ter s kakšnim ritmom in dinamiko to nadaljevati.

4. Sklep

Nekateri udeleženci so morali že v petek kreniti na pot, zato sta predsednika konferenc ob koncu zasedanja izrekla sklepno besedo zahvale. Najprej je br. Rufin naglasil, kako je to naše *biti skupaj kot bratje in kot manjši* dragoceno za nas in za naši konferenci. Zahvalil se je bratom iz JKPMOFM, ker so ob vseh svojih obveznostih prišli in te dni bili skupaj, slavili Gospoda, molili in razmišljali, kaj je treba še narediti, da bi bratje naših konferenc danes bili bratje in manjši. Ponovno je spomnil na bratsko gostoljubnost v Rami in v Medžugorju prejšnje leto. Zahvalil se je tudi bratom svoje konference, ki so tudi premagali dolgo pot, da bi bili skupaj. Kot predsednik konference, ki se mu mandat izteka, novi pa je že izbran, se je zahvalil vsem za dosedanje iskreno sodelovanje v dobro vseh bratov, saj mu je bilo v veselje delati z njimi.

Obenem je spomnil, da ostaja v veljavi povabilo provincialnih ministrov iz JKPMOFM bratom iz Severnoslovanske konference, da pridejo v naše samostane na morju preko poletja, v dogovoru s posameznimi provincialnimi ministri. Lahko obhajajo sv. maše za svoje sonarodnjake, še posebej pa so vsi dobrodošli v Medžugorju, kjer je velika potreba po duhovnikih in spovednikih, saj je veliko romarjev iz dežel njihove konference.

Sledila je še zahvala br. Lovra za gostoljubje, posebej br. Rufinu in njegovim bratom v samostanu sv. Kazimira v Krakovu in v Dursztynu, vsem pa za iskrene in odprte razgovore in dogovore.

br. Nikola Vukoja,
tajnik JKPMOFM

Izredno zasedanje JKPMOOFM

V času delovnega srečanja provincialnih definatorijev JKPMOOFM v *Hiši srečanja Tabor* v Samoboru (6. – 8. 10. 2014), je potekalo tudi kratko zasedanje JKPMOOFM.

1. Pozdrav, branje zapisnikov in pojasnila

Po kratki molitvi je predsednik JKPMOOFM br. Lovro Gavran pozdravil vse navzoče in naglasil, kako je vesel, da so spet skupaj po nedavnem srečanju s Severnoslovansko konferenco. Spet je pozdravil br. Staneta Zoreta in mu čestital ob imenovanju za novega ljubljanskega nadškofa in metropolita ter mu zaželel blagoslovljeno škofovsko služenje, v sodelovanju s provinco in našo Konferenco. Pozdravil je tudi br. Marjana Čudna, vikarja slovenske province, ki bo do izvolitve novega provincialnega ministra vodil provinco, zato je dobro, da je seznanjen s situacijo v Konferenci.

Br. Nikola je zgoščeno predstavil vsebino zapisnikov z dne 30. 1. 2014 v Zagrebu in 22. – 25. 9. 2014 v Krakovu in Dursztynu. Spomnil je na nekatere sklepe, ki še niso uresničeni in na dogovore, ki so bili dorečeni v Dursztynu in jih je treba dodelati.

Kar se tiče **skupnega znanstvenega simpozija** o »*Novi evangelizaciji v slovanskim deželah v času postkomunizma*«, bo br. Joško Kodžoman, ki mu je na ravni JKPMOOFM zaupano področje vzgoje in študija, čim najde primerni trenutek, zbral vse provincialne tajnike za vzgojo in študij ter nekatere profesorje, da pogledajo, kaj se lahko in kaj bi bilo treba storiti za pripravo simpozija.

Imena naših kandidatov za generalnega ministra, generalnega definatorja in moderatorja generalnega kapitlja, skupaj z njihovimi življenjepisi, bo br. Lovro Gavran, predsednik Konference, pravočasno poslal v Rim.

Sklenili smo, da bo **delegat naših bratov laikov** na generalnem kapitlju br. Marijan Cvitak, član Slovenske frančiškanske province sv. Križa.

Glede *Ratio formationis franciscanae* je br. Joško obvestil, da so on in provincialni tajniki za vzgojo in študij dali prevesti slovensko besedilo, ki so mu dodali nekaj stvari. Načrt RFF je torej pripravljen in on ga je predal vsem provincialatom in provincialnim tajništvom za vzgojo in študij. Vsak mora sedaj vnesti svoje provincialne posebnosti. Besedilo mora potrditi tudi generalni definatorij.

Br. Lovro je povedal, da je njegova provinca pripravila lastni *Ratio studiorum*, kar je lahko v pomoč ostalim provincam.

Ponovno je bilo obravnavano vprašanje **skupne priprave na slovesne zaobljube**. To bo vsekakor treba dobro premisliti in domisliti, da bi ohranili naravo tega meseca priprave, ki bi moral biti čas odmaknjenosti, zbranosti, molitve, razmišljanja in izmenjave izkustva. Medprovincialno tajništvo za vzgojo in študij bo skupaj z magistri moralo pripraviti dober program, ki ga bodo potem provincialni ministri pogledali, ocenili in potrdili.

2. Gesta zahvale br. Stanetu Zoretu

Na začetku popoldanskega dela je br. Nikola v imenu celotne Konference podaril br. Stanetu zlati Tau, kot znak pozornosti in zahvale članov Konference, obenem pa je povedal, da je znak Tau ohrabritev, spomin na Božjo obljubo, da bo vedno z nami. Br. Stane se je zahvalil vsem, ki so mu skozi vsa leta sodelovanja nudili radost bratskega življenja in skupnosti. Dodal je, da je vedno rad prihajal na zasedanja in mu je bilo zelo lepo videti bratsko sočutje in sprejetost, ko se je v liturgiji in drugod našel prostor za slovenski jezik. »Ostajamo bratje še naprej,« je sklenil, »in računam na vaše molitve«.

Br. Lovro se je br. Stanetu zahvalil za vse dobro in lepo, saj je bilo blagoslovljeno sodelovati z njim. Zaključil je z besedami, da naše sodelovanje še zdaleč ni končano. Ostajamo bratje in sodelavci na Gospodovi njivi.

3. Poročilo predsednika Konference za generalni kapitelj

Br. Lovro je provincialne ministre ponovno spomnil, da od njih do 1. 12. 2014 pričakuje odgovore na vprašanja, ki so jih vsi dobili. O nekatereh se je tudi na kratko spregovorilo.

Katere poglavitne iniciative so bile v tem šestletju izpeljane na ravni konference in provinc? Omenili so skupne priprave na slovesne zaobljube, tri srečanja vseh provincialnih definatorijev, srečanja gvardijanov in ekonomov, ponudba skupnih duhovnih vaj, redna srečanja obeh slovanskih konferenc, frančiškanski simpozij o novi evangelizaciji v slovanskih deželah, Frančiškanska poletna šola v Sarajevu.

S katerimi problemi in težavami se srečujemo? Še naprej ostaja »problem« osamljenih bratov v razpršenih župnijah. Veliko bo opravil čas sam, saj ljudje na veliko odhajajo iz teh župnij, vendar je o tem treba skupaj razmišljati in poiskati načine, da se vsem omogoči bratsko življenje.

Pred nami je tudi vprašanje ekonomije v naših bratstvih, ker obstajajo neenakosti med nami. Še posebej je problematičen odnos gvardijan-ekonom in gvardijan-ekonom-župnik.

Provincialni ministri so obljubili, da bodo br. Lovru pravočasno poslali svoje odgovore in razmišljanja, še posebej pa tudi predloge glede postavljenih vprašanj.

4. Volitve

Ker je bil dosednji poverjenik za PMOS pri JKPMOOFM br. Stane Zore imenovan za ljubljanskega nadškofa in metropolita, je bilo treba izvoliti novega poverjenika za to področje. Provincialni ministri so se hitro zedinili, da naj bo to **br. Ilija Vrdoljak**, novi provincialni minister Hrvaške frančiškanske province, saj je bil tudi do sedaj zelo aktiven na tem področju.

Glede na to, da se je tudi br. Željku Železnjaku, ki je bil poverjenik JKPMOOFM za apostolat in pastoralo poklicev, iztekel mandat službe provincialnega ministra, je bilo potrebno izvoliti drugega poverjenika. S tem se bo počakalo, dokler se ne izve, kdo bo novi provincialni minister v Sloveniji, in se bo to poverilo njemu.

Na koncu se je predsednik Konference br. Lovro zahvalil vsem bratom za sodelovanje pri delu in dodal, da se bo v času pred generalnim kapitljem malo več komuniciralo tudi izven zasedanj Konference.

br. Nikola Vukoja,
tajnik JKPMOOFM

Pismo provincialnega ministra ob božiču

UBOŠTVO IN MAJHNOST
BOŽJE LJUBEZNI

Božič je eden izmed trenutkov, ko je Bog poljubil Zemljo. Kot s poljubom ljubljene izrazi svojo odvisnost in ranljivost pred ljubljeno, tako je Bog prvič postal ranljiv in se je prepustil na milost in nemilost človeku s tem, da se je učlovečil. Jezus je Ljubezen, ki je meso postala.

Božič je praznik rodovitnosti. Božič govori: »V tebi je ogenj, ki je močnejši od tvoje praznine. Je ogenj ljubezni Boga!« Ogenj božiča v nas je naša rodovitnost.

Jezus ni samo neki učitelj modrosti, neki ideal, h kateremu naj bi težili in za katerega vemo, da smo od njega neusmiljeno daleč, on je smisel življenja, ki je v Betlehemijski noči med nami postavil svoj šotor. Ta šotor ni stkan iz zlatih niti, ampak iz ubošstva pastirskega hleva. Francišek in Klara sta ob pogledu na Božjega otroka v jaslicah spoznala vzvišenost ubošstva. Iz pisma sv. Klare: »Opazuj ubošstvo položenega v jasli in povitega v revne plečnice« (4 Klp 19). »Če je torej tako velik Gospod, ki je prišel v naročje Device, hotel nastopati na svetu kot zaničevan, reven in ubog človek (prim. 2 Kor 8,9), da bi ljudje - ki so bili tako ubogi in revni, tako pogreznjeni v trpljenje zaradi prevelikega pomanjkanja nebeške hrane - postali v njem bogati v posesti nebeškega kraljestva, tedaj se silno radujte in veselite« (1 Klp 19-21). Pot ubošstva je Kristusova pot, zato je to najvišja pot za doseg nebeškega kraljestva: Sveta Klara je zapisala: »O blaženo ubošstvo! Njim, ki ga ljubijo in se ga oklepajo, podarja večno bogastvo. O sveto ubošstvo! Tistim, ki se ga držijo in po njem hrepenijo, obljublja Bog nebeško kraljestvo in jim s trdno gotovostjo naklanja večno slavo in blaženo življenje. O dobrotljivo ubošstvo! Gospod Jezus Kristus, ki je vladal in vlada nebo in zemljo, ki je rekel in sta nastala, se ga je oklenil bolj kakor česarkoli. Uboštvo je pot blagorov, ki jih Jezus postavi kot model uresničevanja nebeškega kraljestva: »Blagor ubogim v duhu, kajti njihovo je nebeško kraljestvo« (Mt 5,3).

Franciškova in Klarina izbira ubošstva izvirata iz božiča, iz božiča pa izvira tudi njuna izbira majhnosti. Da bi človek razumel Božjo ljubezen, je potrebno, da poišče majhnost srca. Mojzes je judovskemu ljudstvu pojasnil, da je bilo izbrano

od Boga zato, ker je bilo najmanjše od vseh ljudstev. Jezus pa slavi Očeta, ker je božje stvari prikril modrim in jih razodel malim. To, kar Bog želi od človeka, je odnos med očetom in otrokom, ljubi ga, pravi mu: S teboj sem. To je Gospodova nežnost, v njegovi ljubezni. To je tisto, kar nam on posreduje in nam daje moč za našo nežnost.

Moč evangelija je v majhnosti, majhnosti otroka, ki se pusti voditi očetovi ljubezni in nežnosti. Ljudje začutijo potrebo, da pridejo zraven, ko vidijo pričevanje majhnosti, dejavne ljubezni, krotkosti in blagosti. Pričevanje brez objestnosti in ošabnosti, dejavna ljubezen, ki časti Boga in služi drugim. To je tisto, zaradi česar Cerkev raste. In to je razlog, zakaj je bil sv. Francišek tako privlačen – živel je majhnost otroka, ki jo je videl v jaslicah.

Majhnost stane. So stvari, ki jih nihče ne ve. Nihče ne ve, koliko napora te je stalo, da si ostal majhen, ko ti je sobrat solil pamet in bi ga najraje potisnil skozi vrata in jih zaprl za njim. Nihče ne ve, kako težko si ostal miren in priazen, ko so bili drugi zate neprijetni in bi najraje vsem tem takoj zrecital vse njihove grehe iz preteklih desetletij. Nihče ne ve, kako težko je ostati majhen. Nihče, razen Jezusa.

Naša zvestoba je varovanje naše majhnosti, da bi lahko bila v pogovoru z Gospodom. Zato so majhnost, blagost, krotkost tako zelo pomembne za življenje manjšega brata. Vedno bo obstajal dialog med našo majhnostjo in veličino Gospoda.

Bog še danes prihaja kot majhen, da bi mi postali majhni. Če ne postanemo majhni, se v nas nič ne zgane tako silovito, da bi preobrazilo svet.

Dragi bratje, želim vam rodovitnosti, ognja in ubošstva božiča!

p. Marjan Čuden, provincialni minister

Št.: 119/2014

Datum: 30. september 2014, Maribor

Zapisnik 10. redne seje
provincialnega defnitorija

Deseta redna seja provincialnega defnitorija je potekala 30. septembra 2014 v samostanu naših bratov v Mariboru. Začela se je ob 10.20 uri, udeležili pa so se je provincialni minister p. STANE ZORE, provincialni vikar p. MARJAN ČUDEN, defnitorji province p. MARJAN ČUK, br. MIRAN ŠPELIČ, p. PEPI LEBREHT, p. AMBROŽ MUŠIČ in p. ANDRAŽ ARKO ter tajnik province br. JANEZ PAPA. Sejo smo pričeli s kratko molitvijo, ki jo je pripravil p. Ambrož Mušič.

1. Sprejem zapisnika in pojasnila

Zapisnik je bil sprejet.

2. Pogovor o Mariboru

Pri tej točki sta bila navzoča gvardijan v Mariboru p. Bogdan Rus ter ekonom in župnik p. Tomaž Hočevnar. Oba sta predstavila personalno situacijo v Mariboru.

Sklep: P. Benedikt Emberšič bo nastavljen v Maribor za pomoč pri spovedovanju, maševanju in dežurstvu v pisarni.

3. Predstavitev razmer v provinci

Provincialni minister p. Stane Zore je predstavil stanje province in po tehtanju različnih možnosti je bilo sklenjeno, da gre p. Jan v Center iz Brezij, Center pa v sezoni pomaga Brezjam.

4. Razno

➤ Obravnavali smo še nekaj osebnih prošenj bratov.

Prihodnja seja bo v torek 4. novembra 2014 ob 9.00 na Viču v Ljubljani.

Sejo smo sklenili s kosilom ob 13.05 uri, za katerega se mariborskemu bratstvu lepo zahvaljujemo.

*br. Janez Papa
tajnik province*

Zapisnik 1. izredne seje provincialnega defnitorija

Prva izredna seja provincialnega defnitorija je potekala 7. oktobra 2014 v »Kući susreta« v Samoborju, kjer je potekalo srečanje defnitorijev Južnoslovanske konference. Začela se je ob 11. uri, udeležili pa so se je nekdanji provincialni minister p. STANE ZORE, ki je bil 4. oktobra 2014 imenovan za ljubljanskega nadškofa in metropolita, provincialni vikar p. MARJAN ČUDEN, defnitorji province p. PEPI LEBREHT, p. MARJAN ČUK, br. MIRAN ŠPELIČ, p. AMBROŽ MUŠIČ in p. ANDRAŽ ARKO ter tajnik province br. JANEZ PAPA.

1. Izvolitev novega provincialnega ministra do kapitlja 2016

Generalni in Posebni statuti ob izpraznjenju službe provincialnega ministra narekujejo, da začasno vodstvo province prevzame provincialni vikar, ki mora v tridesetih dneh sklicati provincialni defnitorij, ki izvoli novega provincialnega ministra, potem ko se je posvetoval s slovesno zaobljubljenimi brati province. Novoizvoljeni provincialni minister ostane v službi do naslednjega provincialnega kapitlja (Prim. GS 188 in PS 80,2).

V zvezi s tem je bilo dogovorjeno, da bodo volitve provincialnega ministra v torek 4. novembra, ko se izteče rok za izvolitev novega provincialnega ministra. V tem času bo izvedeno poizvedovanje z glasovnicami pri vseh bratov s slovesnimi obljubami, ki bodo predlagali po tri kandidate. V štirinajstih dneh naj bi predlogi prišli nazaj in v četrtek, 30. oktobra 2014 ob 9. uri bo na Viču štetje predlogov. Poleg provincialnega vikarja p. Marjana Čudna in tajnika br. Janeza PAPA bo števec tudi defnitor p. Andraž Arko.

Glede samega protokola volitev provincialnega ministra se za mnenje povpraša p. Viktorja Papeža.

Provincialni vikar p. Marjan Čuden bo pozval vse brate, naj molijo za novega provincialnega ministra molitev, ki jo najdemo v frančiškanskem molitveniku na strani 71, št. 4.

2. Plenarni svet province

Vse stvari so dogovorjene. P. Stane bo prisoten v torek zvečer.

3. Prestavitve Maribor, Brezje, Center

Kot je bilo dogovorjeno na prejšnji seji defnitorija in po opravljenih pogovorih z brati, ki jih zadeva prestavitve, gre v **Maribor** na pomoč p. **BENEDIKT EMBERŠIČ**. Ker gre za brata z začasnimi zaobljubami, se bo z njim mesečno srečeval oz. pogovarjal magister p. Andraž Arko.

V **Ljubljano** bo iz **Brezij** prišel p. **JAN CVE-TEK**, samostan Ljubljana Center pa bo poskrbel za pomoč Brezjam v sezoni. P. Jan se bo vključil v delo v hiši v dogovoru z gvardijanom p. Ambrožem, imenovan pa bo tudi za kaplana v župniji.

4. Razno

- P. Andraž bo pripravil povabilo bratom za snemanje predstavitvenega filma za generalni kapitelj, p. Marjan Čuden pa bo le-to posredoval bratom v provinci.
- P. Stane Zore bo v četrtek, 9. 10. 2014 dopoldne p. Marjan Čudnu predal posle.
- Razpravljali smo še o nekaterih osebnih zadevah bratov.

Prihodnja seja bo v torek 4. novembra 2014 ob 9.00 na Viču v Ljubljani.

Sejo smo sklenili s kosilom ob 12.30 uri.

*br. Janez Papa
tajnik province*

Zapisnik 11. redne seje provincialnega defnitorija

Enajsta redna seja provincialnega defnitorija je potekala 4. novembra 2014 v samostanu naših bratov na Tromostovju v Ljubljani. Začela se je ob 8.30 uri, udeležili pa so se je provincialni vikar p. MARJAN ČUDEN, defnitorji province p. MARJAN ČUK, br. MIRAN ŠPELIČ, p. PEPI LEBREHT, p. AMBROŽ MUŠIČ in p. ANDRAŽ ARKO ter tajnik province br. JANEZ PAPA. Sejo smo pričeli s kratko molitvijo v cerkvi, na grobu p. Marijana Valenčaka, ki jo je pripravil p. Andraž Arko.

1. Sprejem zapisnikov in pojasnila

Sprejeti so bili zapisniki zadnjih sej defnitorija in oba zapisnika sej Plenarnega sveta province.

2. Predstavitve posvetovalnega glasovanja za novega provincialnega ministra in pogovor

Provincialni vikar je predstavil potek dogodkov glede volitev provincialnega ministra. Pripravil je tudi izjavo za provinco, ki naj bi jo poslali bratom po izvolitvi. Tajno se voli provincialnega ministra, potem se izvoli še morebitne izpraznjene vodstvene službe.

3. Volitve novega provincialnega ministra

Števci bodo provincialni vikar p. Marjan Čuden, tajnik province p. Janez Papa in defnitor p. Andraž Arko. Števci so prisegli molčečnost. Skupaj smo zmolili k Svetemu Duhu.

Vikar province in defnitorji so izvedli **volitve provincialnega ministra**, v katerem je večino glasov prejel p. **Marjan Čuden**. Izvoljeni je sprejel službo.

Ob izvolitvi novega provincialnega ministra je bila izpraznjena služba provincialnega vikarja, zato so novi provincialni minister in defnitorji izvedli **volitve provincialnega vikarja**. Večino glasov je prejel p. **Ambrož Mušič**. Izvoljeni je sprejel službo.

Ob izvolitvi provincialnega vikarja je bila izpraznjena služba provincialnega defnitorja, zato so novi provincialni minister, novi provincialni vikar in štirje defnitorji izvedli **volitve defnitorja**.

Večino glasov je prejel p. **Bernard Goličnik**, ki je prek telefonskega pogovora sprejel službo.

Rezultate volitev smo poslali v potrditev v Rim na generalno kurijo in popoldne prejeli potrditev.

4. Škofovsko posvečenje p. Staneta Zoreta

Kot provinca bomo p. Stanetu podarili pastoral in pektoral, s čimer smo ga tudi seznanili.

Razvil se je pogovor o načinu sodelovanja pri slovesnosti posvečenja.

5. Predlogi za generalni kapitelj, ki so jih poslale posamezne hiše

Temu bomo več časa posvetili na prihodnji seji defnitorija. Ponovno se spodbudi vse brate oz. hiše, da pošljejo predloge.

6. Srečanje ekonomov in gvardijanov na Viču

Srečanje bo v sredo, 12. novembra ob 10. uri. Provincialni ekonom mora poslati vabilo.

7. Poročilo bratom o Plenarnem svetu in naloge Plenarnega sveta

P. Marjan Čuden bo pripravil povzetek PSP do naslednje seje defnitorija.

8. Dopisi na defnitorij

Obravnavali smo nekaj osebnih prošenj bratov.

Prihodnja seja bo v torek 11. novembra 2014 ob 9.00 na Viču v Ljubljani.

Sejo smo sklenili s kosilom ob 12.40 uri, za katerega se ljubljanskemu bratstvu lepo zahvaljujemo.

br. Janez Papa, tajnik province

Zapisnik 12. redne seje provincialnega definitorija

Druga seja provincialnega definitorija v novi zasedbi je bila v samostanu Ljubljana Vič 18. novembra 2014. Udeležili so se je vsi člani provincialnega vodstva, provincialni minister p. MARIAN ČUDEN, provincialni vikar p. AMBROŽ MUŠIČ in definitorji p. BERNARD GOLIČNIK, p. MARIAN ČUK, p. PEPI LEBREHT, br. MIRAN ŠPELIČ in p. ANDRAŽ ARKO. Začela se je ob 9^h na samostanskem koru skupaj s samostansko družino z molitvijo, ki jo je pripravil p. Pepi, med katero so novoizvoljeni provincialni minister, provincialni vikar in definitor province p. Bernard Goličnik izpovedali vero in izrekli prisego od prejemu cerkvene službe. Nadaljevala se je v kabinetu ob 10^h s pozdravom provincialnega ministra in je potekala po sprejetem dnevnem redu.

1. Zapisnik 11. seje

Zapisnik je bil sprejet. Sledil je vsebinski pregled.

2. Škofovsko posvečenje p. Staneta Zoreta

P. Marjan Čuden je predstavil protokol obreda slovesa od bratov, ki bo potekal pred samim posvečenjem.

3. Analiza srečanja za gvardijane in ekonom na Viču 12.11.2014

Informacije, ki so jih podali strokovnjaki, so bile dostopne, razumljive, strokovne. P. Marjan Čuden je pohvalil organizatorje in se jim zahvalil.

4. Sporočilo bratom o PSP

P. Marjan Čuden je pripravil osnutek. Tega je treba dopolniti in posredovati bratom. Na osnovi tega se bo nadaljevalo delo PSP spomladi.

5. Priprava na generalni kapitelj

Po posredovanem gradivu v knjižici, ki jo je prevedel p. Stane in izdala ZBF, je prišlo nekaj odgovorov. Iz danega br. Miran naredi povzetek in ga pošlje na generalno kurijo. Ker je dokument dober, naj se ga še preučuje na kapitljih in brat-skih srečanjih.

6. Delo provincialnega definitorija do provincialnega kapitlja

Pogledali smo koledar province.

- a) Za jesensko **področno duhovno**

obnovo, ki jo vodita p. Mari Osredkar in p. Edi Kovač na temo »Frančiškova izvirnost danes« so dogovorjemi naslednji datumi:

A) P. Mari Osredkar:

1. Brezje, torek 2.12. 10h
2. Sveta Gora, torek 9.12. ob 10h
3. Novo mesto, petek 12.12. ob 10h

B) P. Edi Kovač:

1. Ljubljana, četrtek 11.12. ob 20.15
2. Maribor, četrtek 18.12. ob ?? (še ni potrjeno)

Brate se obvesti o tem še ta teden.

- b) **Formacijsko srečanje** na temo »Lectio divina« prihodnji teden v sredo vodi prof. dr. Maksimilijan Matjaž na Viču.

- c) **Duhovne vaje** v letu 2015

Duhovne vaje na temo »Vsi ste bratje« naj bi predvidoma vodil p. Stane. Ker tega ne bo zmo-gel, je treba poiskati nove voditelje.

1. 22.-27.2., Brezje, vodi p. Pepi Lebreht
2. 14.-19.6., Nazarje, vodi p. Pavle Jakop
3. 16.-21.8., Sveta Gora v tišini, vodi p. Tadej Strehovec
4. 23.-31.8., v Lurdu, vodi p. Edi Kovač, logistiko organizira Komisariat

- d) **Vizitacijo** bo provincialni minister opravil po tečaju za nove provincialne ministre v Rimu.
- e) Za **spomladansko srečanje trajne formacije** je p. Silvin Krajnc predlagal temo o evangelizaciji in biblični katehezi.
- f) P. Andraž je spomnil na **delovanje v smeri sprave in odpuščanja**. Sočasno je treba ozaveščati potrebo po spravi in pripravljati »spravne dogodke«.
- g) 18.3. bo **duhovna obnova za spovednike** (in ne tečaj!), zanjo bo poskrbel p. Marjan Čuden.
- h) 15.4. bo **dan province** na Sveti Gori ob 450-letnici prihoda bratov.

- i) 22.4. bo naslednje **zasedanje PSP** na Viču.
- j) 9.5. bo **Frančiškovski simpozij** na Rakovniku, ki ga organizira Frančiškova konferenca.

7. Dopisi

a) 30.11.2014 se začne **leto posvečenega življenja**. Na Radiu Ognjišče imamo na prošnjo urednika g. Trstenjaka novembra 2015 duhovne misli. Sodeluje naj vsa provinca.

Sejo smo zaključili ob 13^h in se dogovorili, da bo naslednja seja 2.12.2014 ob 9^h na Viču.

*Zapisnik pripravil
br. Miran Špelič, definitor*

Zapisnik 13. redne seje provincialnega definitorija

Trinajsta redna seja provincialnega definitorija je potekala 2. decembra 2014 v samostanu naših bratov na Viču v Ljubljani. Začela se je ob 9.30 uri, udeležili pa so se je provincialni minister p. MARIAN ČUDEN, vikar province p. AMBROŽ MUŠIČ, definitorji province p. BERNARD GOLIČNIK, p. MARIAN ČUK, br. MIRAN ŠPELIČ, p. PEPI LEBREHT, in p. ANDRAŽ ARKO ter tajnik province br. JANEZ PAPA. Sejo smo pričeli s polurno molitvijo v samostanski kapeli, ki jo je pripravil p. Bernard Goličnik.

1. Sprejem zapisnika in pojasnila

Po dopolnitvah in popravkih je bil zapisnik sprejet.

2. Škofovsko posvečenje p. Staneta in predlog p. Roberta

P. Robert Bahčič je predlagal, da bi vsa besedila ob posvečenju p. Staneta izdali v posebni knjižici. Veliko je sicer že bilo izdanega, vendar bi to bilo za našo interno rabo, za zgodovino.

To bi lahko zbral p. Robert v sodelovanju br. Janeza, prosili bi pa še druge brate, da napišejo kakšne svoje občutke ob tem. Izdano bo do dneva province, 15.4.2015, kot posebna izdaja Poročil, natisnjeno barvno in bolj v obliki zbornika.

3. Personalne zadeve

P. Marjan Čuden se odpoveduje službi deka-na, hišnega vikarja in ekonoma.

Sledilo je glasovanje o vikarju in ekonomu na Viču. Oba kandidata sta bila izvoljena.

Obravnavali smo še nekaj prošenj bratov.

Brezje: Ob nedeljah bo pomagal centrski samostan. Center prevzame to obveznost, ljubljanske samostane pa provincialni minister prosi za sodelovanje.

Br. Janez in br. Miran bosta enkrat mesečno urejala **provincialni arhiv**.

4. Leto posvečenega življenja

V pogovoru so definatorji poudarili, da naj to leto odzvanja v nas, da se notranje spremenimo. To je priložnost, da v tem letu poglobimo svoje redovne zaobljube. Naše posvečeno življenje, ki ga živimo, naj se širi tudi v naši okolici. Morda bi imeli posebno svečo posvečenega življenja, ob kateri bi se zbirali z ljudmi in skupaj molili. Da bi ljudje čutili, da molimo zanje. Lahko bi tudi zbirali molitvene namene, da bi potem pri brevirju molili po teh namenih.

Podan je bil tudi predlog, da bi bratje bogoslovci hodili okrog po naših postojankah in predstavljali redovništvo. Starejše brate bi lahko še posneli in zbrali njihova pričevanja. Pripravili bi tudi triminutne prispevke o posameznih hišah.

Svet za duhovnost lahko pripravi kratko molitev – adoracijo – pred Svečnico.

Obuditi moramo molitev za Cerkev na Slovenskem vsakega 4. v mesecu.

5. Pregled sklepov zadnjega kapitlja
Pregledali smo sklepe zadnjega kapitlja in preverili, kako se uresničujejo.

6. Razno
Obravnavali smo nekaj prošenj naših samostanov glede pomoči.

Prihodnja seja bo v torek 13. januarja 2015 ob 9.00 na Viču v Ljubljani.

Sejo smo sklenili s kosilom ob 13.15 uri, za katerega se viškemu bratstvu lepo zahvaljujemo.

*br. Janez Papa
tajnik province*

JUBILEJI BRATOV V LETU GOSPODOVEM 2015

A) ŽIVLJENJSKI JUBILEJI	
95 let:	P. BRUNO KOROŠAK, Kostanjevica, 18.3.
80 let:	BR. LUCIJ FORTE, Koper, 21.5.
	P. DR. BERNARDIN SUŠNIK, Lemont, 19.6.
75 let:	P. TOMAŽ MENART, Brezje, 2.12.
70 let:	P. DR. LEOPOLD GRČAR, Brezje, 13.5.
65 let:	P. DAMIJAN VRAČKO, Nazarje, 11.5.
	P. DR. EDVARD KOVAČ, Ljubljana – M. Oznanjenje, 7.11.
60 let:	P. JOŽE URBANIJA, Središče ob Dravi, 28.3.
	P. DR. CHRISTIAN GOSTEČNIK, Ljubljana – M. Oznanjenje, 1.5.
	P. PAVLE JAKOP, Ljubljana – M. Oznanjenje, 12.5.
50 let:	P. METOD OGOREVC, Lemont, IL, ZDA, 9.5.

B) PRVE ZAOBLJUBE	
75 let:	P. ATANAZIJ LOVRENČIČ, Lemont, ZDA, 2.9.
	P. POLIKARP BROLIH, Brezje, 2.9.
65 let:	P. ANDREJ VOVK, Koper, 4.9.
60 let:	P. REGALAT RAZBOČAN, Ljubljana – Bežigrad, 27.8.
	P. DR. LEOPOLD GRČAR, Brezje, 18.9.
55 let:	P. DR. VIKTOR PAPEŽ, Ljubljana – Bežigrad, 29.7.
50 let:	P. HADRIJAN BRAJNIK, Sveta Gora, 14.8.
	P. BERNARD KARMANOCKY, Johnstown, ZDA, 16.8.
45 let:	P. BERNARD GOLIČNIK, Sveta Trojica, 17.8.
	P. PETER LAVRIH, Ljubljana – Vič, 17.8.
	P. NIKO ŽVOKELJ, Nova Štifta, 17.8.

	P. CIRIL A. BOŽIČ, Melbourne, Avstralija, 17.8.
35 let:	P. MARJAN ČUDEN, provincialni minister, Ljubljana – Vič, 22.8.
	P. DR. MARI OSREDKAR, Kamnik, 22.8.
	P. JURIJ DOLENC, Sveta Trojica, 28.9.
30 let:	P. PEPI LEBREHT, Sveta Gora, 27.9.
25 let:	P. SIMON PETER BERLEC, Sveta Gora, 22.9.
20 let:	BR. MIRAN VIDIC, Kostanjevica, 7.8.
	P. GREGOR KOS, Ljubljana – Šiška, 7.8.
	P. DR. TADEJ STREHOVEC, Ljubljana – Vič, 7.8.
15 let:	P. TOMAŽ PINTER, Kostanjevica, 25.8.
10 let:	P. ANDREJ POLLAK, Ljubljana – Vič, 8.9.
C) SLOVESNE ZAOBLJUBE	
65 let:	P. BLAŽ CHEMAZAR, Lemont, 23.8.
55 let:	P. PASHAL GORJUP, Kamnik, 4.10.
40 let:	P. HADRIJAN BRAJNIK, Sveta Gora, 10.1.
	P. TOMAŽ MENART, Brezje, 2.4.
30 let:	P. JURIJ DOLENC, Sveta Trojica, 4.10.
25 let:	P. METOD OGOREVC, Lemont, ZDA, 6.10.
20 let:	P. SIMON PETER BERLEC, Sveta Gora, 3.10.
15 let:	P. DR. TADEJ STREHOVEC, Ljubljana – Vič, 8.10.
10 let:	P. TOMAŽ PINTER, Kostanjevica, 4.10.

D) DUHOVNIŠKI JUBILEJI	
60 let	BISERNA MAŠA: P. EVGEN KETIŠ, Maribor, 29.6.
50 let	ZLATA MAŠA: P. HUGO DELČNJAK, Francoska Gvajana, 29.6.
	P. DR. LEOPOLD GRČAR, Brezje, 29.6.
45 let:	P. HADRIJAN BRAJNIK, Sveta Gora, 28.6.
	P. ANTON JERMAN, Ljubljana – Vič, 29.6.
40 let:	P. ZDRAVKO JAKOP, Ljubljana – Vič, 29.6.
35 let:	P. PETER LAVRIH, Ljubljana – Vič, 28.6.
	P. NIKO ŽVOKELJ, Nova Štifta, 28.6.
	P. CIRIL A. BOŽIČ, Melbourne, Avstralija, 28.6.
31 let:	P. ERNEST ŽIŽMOND, Kamnik, 17.9. (Posvetil ga je škof msgr. Jožef Kvas v Šiški 17.9.1984.) – <i>lani izpadel iz seznama</i>
30 let:	P. STANE ZORE, ljubljanski nadškof in metropolit, Ljubljana, 29.6.
	P. FRANCI KOVŠE, Nazarje, 29.6.
25 let	SREBRNA MAŠA: P. MARJAN ČUK, Kostanjevica, 29.6.
	P. DAVID ŠRUMPE, Melbourne, 29.6.
15 let:	P. BOGDANKNAVS, Ljubljana – Šiška, 29.6.
10 let:	P. BOGDAN RUS, Maribor, 17.9.
	P. JERNEJ KURINČIČ, Ljubljana – Bežigrad, 17.9.
5 let:	P. ANDREJ POLLAK, Ljubljana – Vič, 26.6.

Pripravil p. Darko

JUNIORAT

KLERIKAT SAMO ŠE V PRVEM NADSTROPJU

Živimo v času velikih oziroma, kot pravijo, epohalnih sprememb. Nekaterim spremembam, pa čeprav bo kdo lahko rekel, da temu ni tako, se nismo mogli izogniti niti v klerikatu. Trenutno skupnost sestavljamo poleg magistra še bratje Melhior, Boštjan, Dominik in od septembra tudi Damjan. Skupaj nas je torej pet, dovolj, da lahko vsi bivamo samo v prvem nadstropju. Potem, ko se je oktobra od nas poslovil p. Benedikt in odšel v mariborski samostan, sta se br. Melhior in br. Dominik v novembru preselila iz drugega v prvo nadstropje. Bivamo v tistih skromnih sobicah, ki se jih še spomnite mnogi bratje in občasno, ko nas obiščete, obujate bolj ali manj lepe spomine na klerikaška leta. Tudi ta leta, ki zaznamujejo aktualno generacijo bratov z začasnimi zaobljubami, naj bi bila leta rasti in upam, da so na pravi poti evangeljske kakovosti življenja.

V prvem nadstropju imamo še molitveno sobo in čajno kuhinjo, pa računalniško sobo, ki je po prenovi internetnega omrežja dobila dodatno omaro s številnimi kablji in utripajočimi lučkami. Pa da bi bilo res nekaj več *Luči* in bratske povezanosti med nami smo se najprej, pred novim študijskim letom, odpravili na duhovne vaje »Po Čušinu«, ki še vedno odmevajo v nas. Konkretnost in izvirnost sta v nas pustili pečat in nas delata bolj odprte in dovzetne drug za drugega, zato upamo, da se bodo še kdaj ponovile.

Od ponedeljka 22. do petka 26. septembra 2014, smo bili na letovanju v Prekmurju in Porabju, kjer smo spoznavali kulturne znamenitosti ter življenje in delovanje krajevne Cerkve. P. Benedikt je poskrbel za zanimiv obisk Porabja in nam ga zelo lepo približal, prav tako tudi Goričko z rodno župnijo Kuzma in seveda njegovim domačim krajem Trdkovo. Odpravili smo se tudi na Balaton – Blatno jezero, kjer smo se ustavili v kraju Tihany in nato pa smo obiskali še sedež kneza Pribine – Blatograd, kjer sta delovala sveta brata Ciril in Metod, danes pa je to samo še vasica Zalavar. Obiskali smo tudi murskosoboškega škofa dr. Petra Štumpfa, ki nas je seznanil z zgodovino Prekmurja in predstavil načrte murskosoboške škofije za prihodnost. V Beltincih pa smo bili deležni tudi kulinarčnega in etnografskega izkustva po receptih prekmurskih Judov.

Manjše število bratov z začasnimi zaobljubami, kot smo jih bili navajeni, študijske in pastoralne obveznosti (br. Melhior pomaga za Bežigradom, br. Boštjan pa na Viču), so nas prisilile v nenehno dogovarjanje o prednostnih dejavnostih in iskanju boljših rešitev za enak obseg dela, kot jih je imelo dvakrat ali trikrat več klerikov. Službo dekana je br. Boštjan opravljal dve leti in po tistem pričakoval, da jo bo predal drugemu, vendar smo se dogovorili, da bodo vsi v klerikatu v tem študijskem letu opravljali službo dekana,

vsak po tri mesece. Prav tako službo ekonoma. Nekaj sprememb je tudi pri načinu obhajanja v Domu na Poljanah, kjer skupaj z jezuiti skrbimo za duhovno oskrbo bolnih in ostarelih. Bratje v vzgoji z veliko mero potrpežljivosti in v dialogu z brati iz samostana dnevno usklajujejo tri urnike: klerikaškega, samostanskega in fakultetnega. Vsak brat z začasnimi zaobljubami ima tako zaradi nekaj specifik narejen svoj tedenski urnik.

V klerikatu si v duhu, da smo bratje in da smo manjši, prizadevamo, da je tudi sprememba lahko blagoslov, če znamo videti v tem nek nov scenarij za življenje v prihodnje, ko bodo naši samostani v resnici čisto nekaj drugega, kot jih poznamo danes. Pa vendar ne brez Jezusa, to bi bilo vsekakor pogubno. Zato si prizadevamo, da smo dnevno v dialogu z Njim, da poleg brevirja in rožnega venca v kapeli adoriramo, vsaj pol ure. Naše klerikaške kapitlje pa bogatimo s temami, ki jih prebiramo v smernicah za generalni kapitelj, ki bo prihodnje leto.

Vsako leto ima nov začetek. Zavedamo se, da smo samo ljudje. Kljub različnosti smo skupaj na poti, ki jo pozna samo Gospod. Zato pa zaupamo Vanj in želimo pri odprtih vratih živeti odprtega in veselega srca. Kajti, kot pravi naš p. Stane, novi ljubljanski nadškof, nam našega veselja ne more nihče vzeti. Bog daj, da bi ga bilo zvrhano mero. Tako bomo lahko nekoliko bolj začutili, da smo tudi manjši. In bomo lahko med seboj tudi delili. Nekaj tega smo lahko začutili tudi ob imenovanju našega brata za nadškofa, še posebej so nas povezale priprave na slovo s Tromostovja pred posvečenjem. Upajmo, da bo čim več lepih trenutkov v našem klerikaškem bratstvu, da bomo lahko veseli prinašali vsepovsod kjerkoli bomo, v samostanu, na fakulteti in pri verouku.

br. Boštjan

PANEM NOSTRUM QUOTIDIANUM

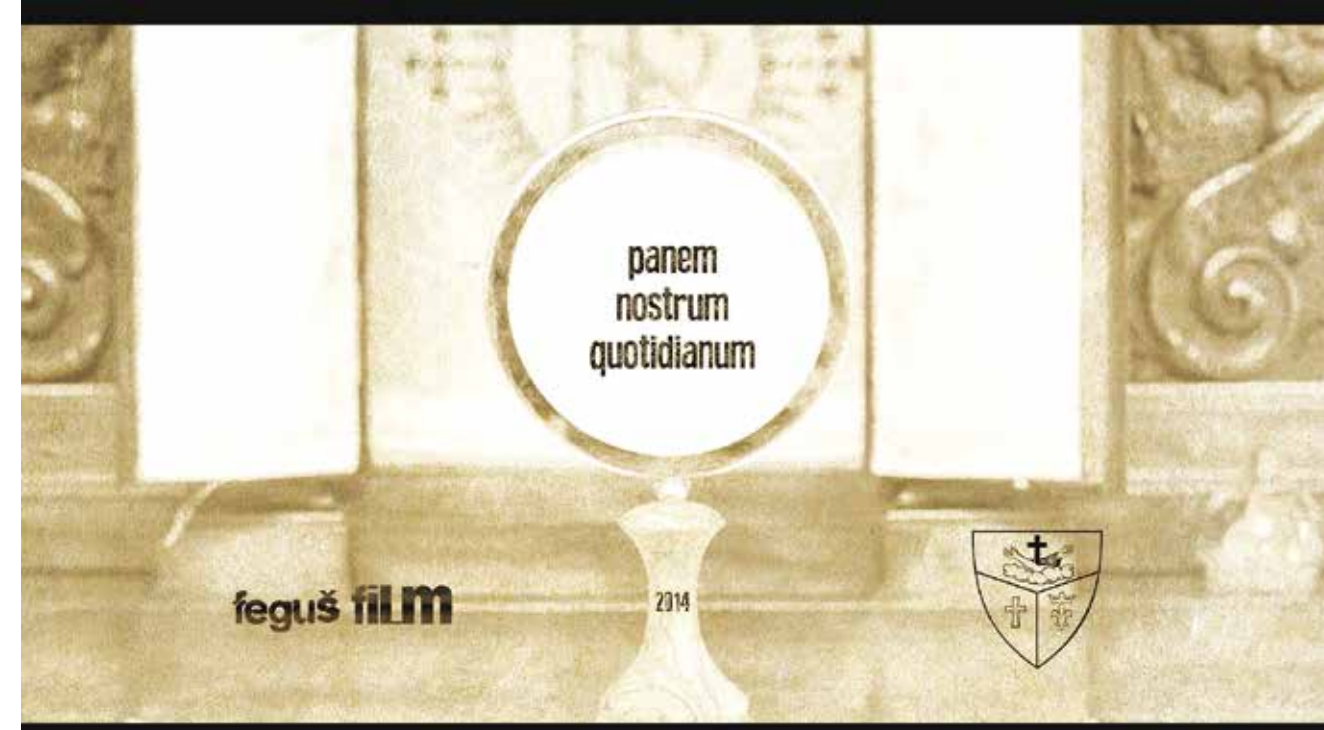

V začetku leta je z generalne kurije prišlo naročilo, naj v pripravi na generalni kapitelj vsaka provinca posname kratek predstavitveni film. Ta naj bo seveda čimbolj nazoren v predstavitvi dela in življenja bratov, hkrati pa s čim manj dialogov ali govora, seveda po možnosti v enem od treh uradnih jezikov reda. Tedanji provincialni minister p. Stane mi je zaupal ta projekt in po dobri izkušnji z režiserjem Matjažem Fegušem (rodni brat minorita p. Andreja) ob kratkem zgodovinskem dokumentarcu 500 sem mu predlagal, naj projekt izpeljemo z njim. Tako sva se z režiserjem znašla pred precej zahtevno nalogo, kako v maksimalno petih minutah čimbolj nazorno, zanimivo, dinamično in z vedrino predstaviti utrip naše province. V scenarij za film *Panem Nostrum Quotidianum* sva skušala vključiti čim več bratov in čim bolj predstaviti dejavnosti. Dejstvo je, da nisva mogla zaobjeti vseh. Tistim, ki ste ob tem razočarani ali prizadeti, se iskreno opravičujem. Zavedam se, da je še kar nekaj področji, ki jih nisva uspela zajeti in še veliko bratov, ki bi lahko bili upodobljeni v filmu. Resnica pa je tudi ta, da je nekaj bratov odklonilo sodelovanje, zato tako z dveh vidikov zadeva ni celovita v smislu, da bi resnično zajela vse brate v provinci. Vsekakor pa sva se po svojih močeh pri tem potrudila, prav tako pa tudi vsi bratje, ki ste sodelovali pri nastajanju. Vsem se zahvaljujem za vašo pripravljenost in tudi odprtost po samostanih,

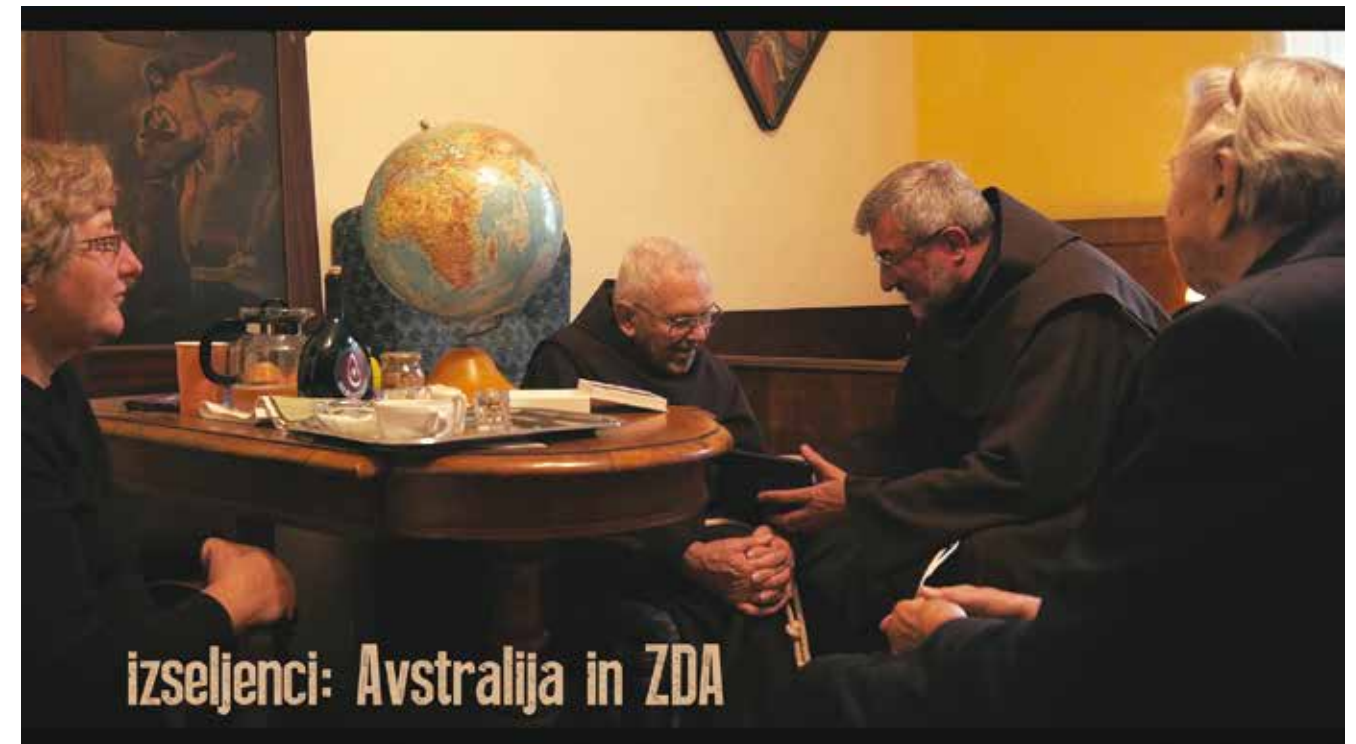
provincialoma p. Stanetu in p. Marjanu se zahvaljujem za izkazano zaupanje. V želji, da bi filmček navdušil kapitulare maja prihodnjega leta in lepo predstavil našo provinco, se oziramo v prihodnost, da bi ustvarili še kak podoben projekt, predvsem v smislu promocije in dela za nove duhovne poklice. V tem smislu velja tudi spodbuda s 13. seje definitorija (2. 12. 2014): »Starejše brate bi lahko še posneli in zbrali njihova pričevanja. Pripravili bi tudi triminutne prispevke o posameznih hišah.« Poleg tega pa nas leto posvečenega življenja izziva in spodbuja ter ponuja priložnosti, da tudi tu pokažemo, v čem nas frančiškanski način življenja navdihuje in navdušuje.

Še enkrat hvala vsem sodelujočim pri filmčku *Panem Nostrum Quotidianum*, obenem pa spodbuda in prošnja za sodelovanje pri nadaljnjih projektih, še posebej video predstavitev naših samostanov za na spleto, pa tudi promocijskih spotov v smislu dela za nove duhovne poklice. Na neki način lahko med slednje uvrstimo tudi *Panem Nostrum Quotidianum*, ki ob začetku leta posvečenega življenja, na malce drugačen način predstavlja utrip in delo v provinci. S tem namenom je ob prazniku Brezmadežne tudi uradno objavljen na spletni strani naše province.

p. Andraž

Monaldovi dnevi 2014 in simpozij o p. Atanaziju Kocjančiču

Po Monaldovem letu, ko smo se leta 2010 spominjali 800-letnice rojstva bl. Monalda Koprškega in prvih Monaldovih dnevih, so le-ti v Kopru potekali tudi letos, od 6. do 9. novembra. Letošnji tretji Monaldovi dnevi so se začeli z znanstvenim simpozijem o p. Atanaziju Kocjančiču. Udeležili smo se ga tudi bogoslovca br. Boštjan in br. Dominik ter novince br. Alen in br. Jan Dominik.

Na simpoziju, ki je potekal v Pretorski palači, nas je najprej pozdravil novi provincialni minister p. Marjan Čuden, potem pa so nastopili trije govorniki. Prvi je spregovoril novinar in urednik iz Trsta Ivo Jevnikar. Posebno pozornost je namenil skrbi p. Atanazija za internirance v italijanskih taboriščih med drugo svetovno vojno in ga primerjal z božjim služabnikom p. Placidom Cortesejem, s katerim sta pri tem pogosto sodelovala. P. dr. Viktor Papež je spregovoril o duhovni podobi sobrata p. Atanazija. Poudaril je, da je p. Atanazij bil povezan s sv. Leopoldom Mandićem pri katerem je dobival navodila za svoje življenje, posebno v težavah zaradi tujega sveta in okolja, v katerem je živel. Silvester Čuk z Ognjišča pa je razmišljal o »evangeliju po p. Atanaziju«, saj je bil vrsto let njegov spovednik in duhovni voditelj. Na simpoziju je bil tudi nekdanji provincialni minister zadrške province in sedanjí gvardijan v Pazinu p. Alfonz Orlič, ki je kot priča spregovoril o večletnem prisilnem delu p. Atanazija v delovnem taborišču Stara Gradiška.

Simpoziju je sledilo odprtje stalne razstave o p. Atanaziju Kocjančiču v galeriji frančiškanskega samostana sv. Ane. Mnogi obiskovalci so se ga spominjali predvsem kot iskanega spovednika ter preprostega in skromnega redovnika, ki je imel čas za vsakega človeka in je vsako srečanje obogatil z nasmehom.

Ob odprtju razstave je bil predstavljen zbornik »Drobtinice življenja p. Atanazija Kocjančiča«, ki ga je izdal frančiškanski samostan v Kopru. V uvodniku je p. Atanazija kot »prvotno izdajo sv. Frančiška« predstavil nekdanji provincialni minister in sedanjí ljubljanski nadškof p. Stane Zore. Zapisal je: »P. Atanazij o življenju manjših bratov ni razpravljaj, ni bil teoretik zaobljub, ampak je živel uboštvo, pokorščino in čistost, živel je kot manjši brat, bil je manjši brat«. Spomin na p. Atanazija smo sklenili s sveto mašo.

Vsi smo lahko spoznali, da je p. Atanazij živel to, kar je zapisal sv. Frančišek in kar naj bi živeli vsi njegovi bratje, da je »vodilo in življenje manjših bratov spolnjevanje svetega evangelija našega Gospoda Jezusa Kristusa«. Bratje in tretjerednice v Kopru pa so sledili zgledu p. Atanazija in nas skromno in pristrčno pogostili s kuhanim krompirjem in refoškom, za katerega je p. Atanazij bil prepričan, da ima posebno zdravilno moč, seveda če se ga pije po pameti.

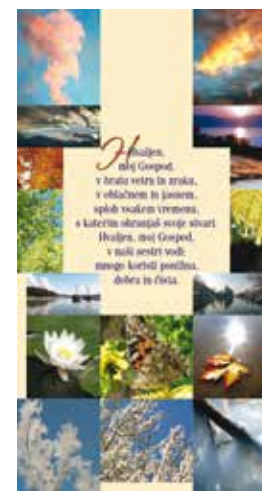
br. Boštjan Horvat

ZLATE ZAOBLJUBE

3 1.8.2014 so obhajali zlate zaobljube br. Lucij Forte, p. Franci Seničar, p. Anton Jerman in p. Silvin Krajnc. Prvotno so načrtovali skupno praznovanje pri sv. Ani v Kopru, potem pa sta pri sv. Ani praznovala le br. Lucij in p. Silvin,

Slovesno mašo ob 9. uri je vodil provincialni minister p. Stane Zore, ki je v nagovoru izpostavil pomen redovnih zaobljub, jima čestital in se jima zahvalil. Po pridigi sta obnovila zaobljube. Ob koncu maše je predstavnik oltarnega občestva obema čestitala in izročila priložnostna darila. Po maši pa je bilo veselo druženje s sorodniki in ostalimi iz cerkve v samostanskem atriju.

p. Boris

Slovo od p. Staneta na dan posvečenja, 23. novembra 2014

PATER VALERIJAN JENKO
BO 6. JANUARJA 2015
DOPOLNIL 89 LET,
kar je res lep življenjski jubilej.

Veselo in hvaležno mu bomo nazdravili tudi v Avstraliji, ki ji je pater podaril vse svoje življenjske moči. **Prihodnjo številko MISLI (januar-februar 2015) bomo tako posvetili njemu**, ki sedaj po Božji previdnosti preživlja svoje jesenske dneve v domovini. Naj se to sliši še tako čudno, pa vendarle drži: Je v središču domovine Slovenije, v našem glavnem samostanu, obdan s sobraty, ki zanj lepo skrbijo; skupaj so v cerkvi, molijo skupaj na samostanskem koru, obedujejo skupaj v veliki obednici; vedno ima družbo. Naša tamkajšnja samostanska družina šteje nad 15 članov. Pater Ambrož je še posebej njegov skrbni gvardijan; brat Ksaver je izredno čuteč v skrbi za starejše in bolne. Tam so mladi študentje, kleriki, ki ga pomlajujejo, patri, s katerimi skupaj obhajajo evharistijo. V Ljubljani ima prav gotovo več obiskov, kot bi jih imel v Merrylandsu. Obiski prihajajo tudi iz Avstralije. Predvsem pa so ga veselili njegovi najbližji: sestre, brat, nečaki, nečakinje. »Že pred 15 leti bi moral priti domov!« je rekla njegova sestra Marica.

Pater Valerijan se lepo vživlja. Seveda pogreša Merrylands. Kako neki ga ne bi? Do konca življenja bo zaznamovan na še posebej močan način z Merrylandsom in tudi celotno slovensko Avstralijo. To je na nek način izseljenska usoda nas vseh. Hudo mu je, da se ni poslovil, kar je res bolečina. Toda vesel je, da je z vami v Sydneyu

ter po drugih krajih, tudi pri nas v Melbournu in Adelaidi, lahko obhajal toliko lepih slovesnosti in tudi svojih življenjskih, duhovniških in redovniških jubilejev, kar še ni bilo dano nobenemu do sedaj. Počastili ste ga, dobri ljudje, z velikimi pozornostmi, razstavami, filmom in sedaj mu arhiv HASA NSW skupaj s Slovenia Media House z g. Florjanom Auserjem pripravljate za njegov 89. rojstni dan lep spominski album, ki bo predstavil življenje in delo p. Valerijana na več kot 200 straneh.

Ob mojem zadnjem obisku pri njem skupaj z novim nadškofom patrom Stanetom ter p. Davidom ter nekaj dni kasneje še z mamo in sestro, je naročil pozdrave za vse, ki vas nosi v srcu in se vas s hvaležnostjo spominja v molitvi ter pri sveti maši: »Pozdravi p. Darka in vse rojake!« je še naročal, ko sem bil že med vrati in sva si mahal v slovo. V mislih sem tedaj preletel razdalje in daljave njegovega in svojega prostora in časa in zarezalo mi je v srce: »Boš ti tako srečen, da boš starost preživljal doma, med svojimi?«

Dragi pater Valerijan, Bog Vas živi in ohranja še dolgo, da se še srečamo!

pater Ciril
Objavljeno v Mislih,
november-december 2014, stran 35

Dragi sobrat Stane!

*Ko odhajaš od nas preko reke,
bi ti iz naših hiš radi podarili vrtnice kot simbolni dar in sporočila,
ki te naj spremljajo v novo službo
in naj bodo hkrati kot darila za tvoje nove brate in sestre.*

LJUBLJANA CENTER: Sprejmi najprej vrtnico prijateljstva in priznanja iz tvojega dosedanjega doma tukaj na Tromostovju, kjer si preživel svoja bogoslovna leta in kjer si služboval s srcem kot spovednik, pridigar, katehet, magister bogoslovcev, gvardijan in provincialni minister. Trije mostovi nas bodo povezovali še naprej in zagotavljali, da med nami ne bo zidov.

KAMNIK: Sprejmi vrtnico, ki je vzcvetela iz vetrov tvojega doma in v znožju tebi tako ljubih Kamniških planin. Tu si se prvič srečal s Frančiškoviimi brati, jih »šel pogledat in potem pri njih ostal«. Naj ta prva ljubzen v tebi nikoli ne mine!

LJUBLJANA ŠIŠKA: Naj ne ovene vrtnica, ki ti jo podarjamo iz Šiške, kjer si začel svojo duhovniško pot in kjer si s svojo neposrednostjo osvojil srca otrok in mladih, s svojim pronicljivim umom pa pritegnil tudi zrelejše. Naj Plečnikov biser ostataja navdih za tvoje arhitekturno snovanje škofije!

BREZJE: Vrtnica od Marije Pomagaj pričuje o tvojem delu in tvoji pripadnosti Mariji, kjer si nekaj let kot rektor izkušal, kako bije to milostno srce Slovenije. Naj tvoje srce bije skupaj z njim, da boš kot nadpastir vodil vernike po Mariji k Jezusu!

SVETA GORA: Skalniška vrtnica Svetogorske Marije je pordela iz krvave zgodovine izpod nje. Prav zato pričuje o trdoživosti in narodni

zavednosti primorskega ljudstva in Frančiškovihih sinov med njimi, kar si tudi sam izkušal in uresničeval v letih službovanja na Sveti gori. Naj Svetogorska Marija podpira tvojo pripadnost slovenstvu in pripadnost k upanju, pa naj bodo časi še tako težki!

KAPELA: Vrtnica borbonka iz Kapele prinaša ponos in vabi k ponosu kraljev; prinaša pa hkrati pozdrave očeta Škrabca z njegovo veliko ljubeznijo do slovenskega jezika ter zapisov božje besede in modrovanja o njej v našem jeziku. Naj te njegov zgled vabi še naprej, da boš ohranjal svojo strast do lepote našega jezika in ga s svojimi talenti bogatil!

KOPER: Sprejmi vrtnico od Sv. Monalda in Ane iz Kopra. Kakor v bivših zaporih sedaj odmeva pesem mladih, tako ti naj bo ta vrtnica povabilo, da boš z uresničevanjem službe škofa spreminjal krik zaprtih v pesem svobodnih!

Sv. TROJICA: Podarjamo ti vrtnico iz našega Vzhoda, od koder prihaja luč svete Trojice in pesem klopotcev iz sončnih gor. Naj te na novi poti spremlja njena luč in naj ti ne zmanjka pesmi, da boš z njimi slavil Boga za velika dela, ki jih želi storiti po tebi.

MARIBOR: Od Slomškovega groba in Matere Milosti ti prinašamo vrtnico, da bi te spremljal navdih blaženega Martina z njegovo preroško ljubeznijo do domovine in Cerkve z milostjo usmiljenja do

tistih, ki padajo in se bodo k tebi zatekali po pomoč. Naj ti te milosti in ljubezni nikoli ne zmanjka!

NOVO MESTO: Prinašamo ti vrtnico iz obrežja Krke kot pričo starodavne frančiškanske kulture in posvetne dediščine; kot v lepoto in vonj ujeta ukanje in smeh iz dolenskih zidanic. Naj se nikoli ne razveže tvoja zavezanost veselju!

N. ŠTIFTA: Iz Brinovega griča od Marije Vnebovzete prihaja vrtnica z željo, da tvoje delo zažari v nebeški slavi. Njene mogočne lipe naj cvetijo za Zalipnikovega, da boš znal izbirati napitke proti boleznim našega časa.

NAZARJE: V slovenskem Nazaretu smo utr-gali vrtnico zate, ker si tam nabiral duhovni šopek za svojo službo in ker imaš tam noč in dan zagotovljeno molitev sester klaris. Ker si kot Marija izrekel svoj fiat na božje povabilo, te naj, kakor Njo, spremlja in usmerja božja previdnost!

VIČ: Sprejmi to vrtnico od Sv. Antona iz Viča za dar njegovega govorništva in za velikodušnost njegovega srca. Naj ti ne manjka teh darov, da boš lahko neutrudno oznanjal in s sočutjem sprejemal.

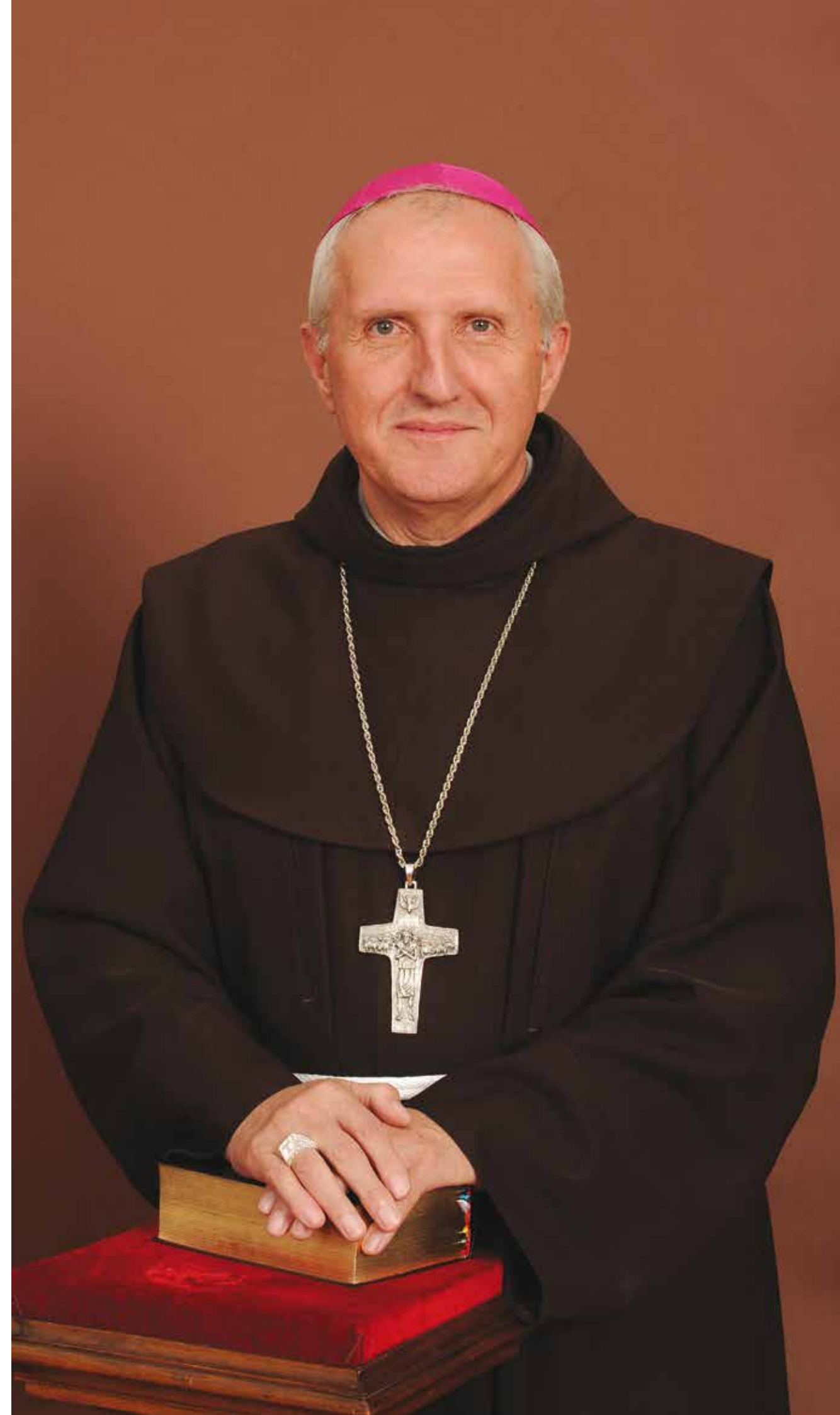
BEŽIGRAD: Iz žitja svetih bratov Cirila in Metoda, ki sta izgorela v ljubezni, je vzcvetela vrtnica, ki ti jo poklanjajo bratje iz Bežigrada, da bi v svoji službi udeleževal ekumenizem med nami in ustvarjal žitje nove prihodnosti za Cerkev na Slovenskem.

IZ TUJINE: Radi bi ti poklonili še vrtnico iz Strunjana, a nam je ostal od nje le trn, ker smo bili žal od tam izgnani; zato pa sprejmi vrtnico sobratov, ki služijo našim rojakom na oddaljenih celinah. Naj bo ta vrtnica navdih za tvojo ljubezen in pozornost do naših rojakov po svetu, da bodo v tebi lahko prepoznavali Očeta, ki ni pozabil nanje in jih vabi pod rodni krov!

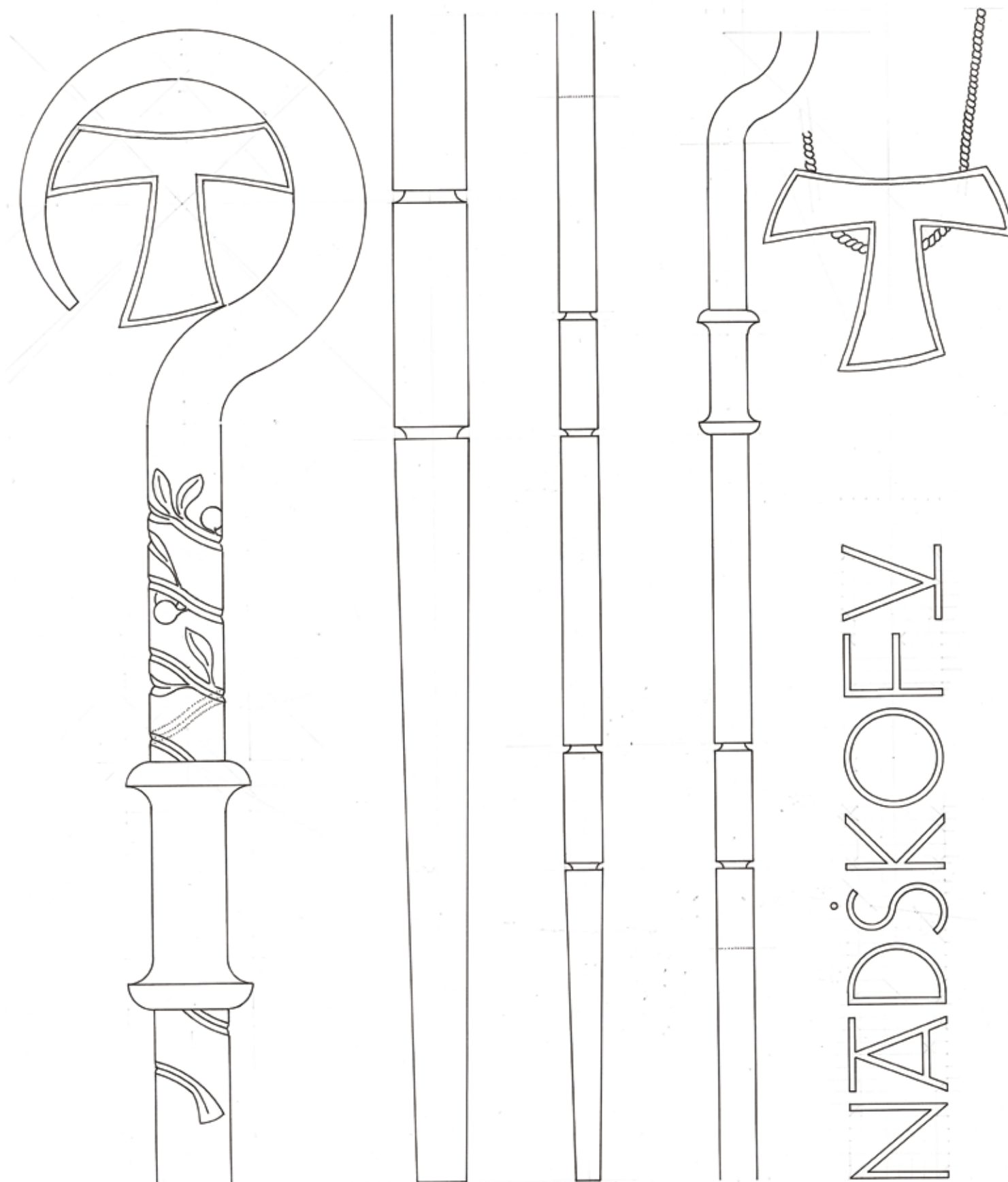
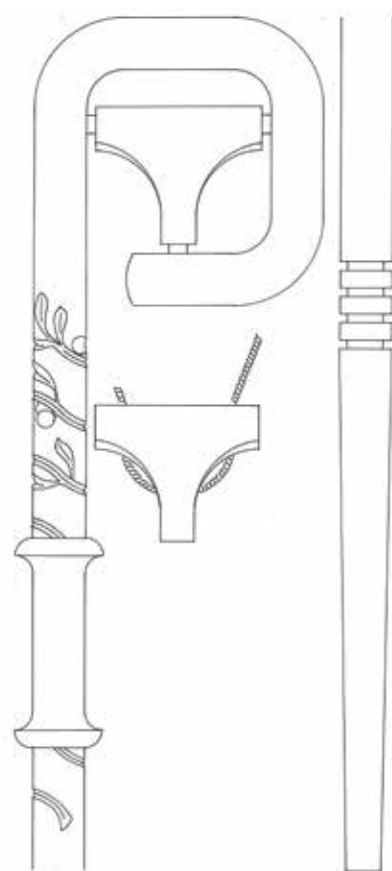
KOMISARIAT SVETE DEŽELE: Končno v ta naš šopek zate prilagamo še komisarjevo vrtnico iz Svete dežele. Kakor je nekoč tvoj veliki predhodnik popeljal množico romarjev v Jezusove kraje, tako naj tvoja zavzetost zanje ohranja živost naše prisotnosti in povezanosti z Jezusovo domovino!

*Podarjamo ti torej ta šopek, p. Stane, kot doto,
ki ti pripada, ko odhajaš iz našega doma in družine;
poklanjamo ti ga kot Pashalov pominek, ki naj bo zaščit v škofovski ornat
in kot lipov kij Martina Krpana, ki naj prestreza udarce Brdavsev;
poklanjamo ti ga kot preroški zvitek, ki ga zaužij,
da boš lahko ubesedil tiste, ki so nemi v bridkosti,
da boš lahko ubesedil tiste, ki so nemi v radosti.
Deli iz tega šopka vrtnice vsem tistim, ki bodo odslej tvoji sodelavci,
deli jih vsem ubogim, da bodo v tvoji časti našli svojo čast,
deli jih vse žalostim, da bodo v tvojem veselju našli svoje veselje.
Pojdi z našo odpovedjo tebi za širšo službo Cerkvi;
pojdi z našo molitvijo in z našim ponosom nate,
pojdi, poslan v tolažbo in upanje,
pojdi, da kot Frančišek popraviš Cerkev!
Vrata naših samostanov in vrata naših src pa ostajajo zate odprta,
saj ostajamo tvoji bratje še naprej.
Naj te Bog blagoslavlja!*

p. Pavle Jakop

V pripravi je posebna publikacija o škofovskem posvečenju p. Staneta Zoreta.

Kmalu po imenovanju našega sobrata in aktualnega provincialnega ministra se je pojavila zamisel, da bi tudi bratje iz samostana, v katerem je p. Stane deloval in živel do posvečenja, z nečim obdarovali bodočega nadškofa. V smislu njegove preprostosti, obenem pa zveste pripadnosti Frančiškovega redu manjših bratov, je padla ideja, da bi mu podarili pastorage in pektoral iz oljčnega lesa. Ko smo kasneje o tem spregovorili tudi z novim provincialnim ministrom p. Marjanom, smo se odločili, da bosta obe zunanji znamenji škofstva dar vseh bratov naše province.

K sodelovanju smo povabili mladega župljana iz Centra, Sebastjana Cvelbarja, študenta arhitekture, ki je skupaj s kolegom Vidom Skrbinskih, pripravil dva načrta, med katerima je lahko p. Stane izbral. Pektoral in pastorage je iz oljčnega lesa v Frančiškovem rojstnem kraju izdelala družina Zatari, ki ima rezbarsko delavnico Assisi Olive Wood – Arts & Crafts.

Dva dni pred škofovskim posvečenjem je sledila še »Misija: pastorage«, ko sva s prokuratorjem odšla v (tokrat) oblačno Umbrijo in na večer pred posvečenjem pastorage dostavila na nadškofijo.

Poleg mnogih pozitivnih medijskih komentarjev pa ob nadškofovem pastoralu velja izpostaviti predvsem izjavo starosta naše province – p. Bruna, ki je dejal, da je končno upodobljen pravi križ, brez gornjega dela navpičnega trama. Kakorkoli že, nadškofu želimo, da bi mu pastorage bil v oporo pri pastirovanju, pektoral pa ga spominjal, da si je vendarle nadel Kristusov križ, a da pri tem ni sam, temveč ga spremljamo bratje v svojih molitvah.

p. Andraž

Sv. Duh paraklet

Zahvala p. Cirila
in p. Davida*Dragi bratje!*

Najprej vsem pozdrav in nato iskrena zahvala za vse lepo, ki sva ga bila deležna p. David in p. Ciril v tednu, ki sva ga preživela med vami in z vami, ko smo z blagoslovom in radostjo spremljali patra Staneta na drugo stran Ljubljane. Hvala za gostoljubje bratom na Brezjah, Sveti Gori, Sveti Trojici in v Ljubljani ter p. Bogdanu Knavsu, ki je bil tedaj v Avstraliji.

Nadškofu patru Stanetu smo podarili v samostanski obednici pred nedeljskim kosilom, 23. novembra 2014, pater Valerijan, p. David in p. Ciril tudi v imenu vernih avstralskih Slovencev mitro s podobo Marije Pomagaj na prednji strani ter zadaj s Frančiškovim križem TAU, cvetjem evkaliptusa (simbol Avstralije) in nageljnov ter njegovim grbom na trakovoma. Zamisel je začrtal p. Ciril; mitro pa sta izdelala Betka in Robert Golob v Šiviljstvu Mitra v Preserjah pri Radomljah. Prvič jo je nadškof nosil na Brezjah na praznovanju 20. obletnice Radia Ognjišče, v petek, 28. novembra 2014.

Lepo, blagoslovljeno praznovanje božičnih praznikov Vam želimo: p. Ciril, p. Darko, p. David, misijonarka Marija Anžič, sodelavci v naših misijonih ter v uredništvu Misli in seveda voščila tudi od naših gostov: misijonarja jezuita p. Stan-ka Rozmana ter zlatomašnika p. dr. Mihaela S. Vovka. S p. Mihaelom bomo praznovali ponovitev njegove zlate maše v Melbournu, Adelaidi, Sydneyu, Geelongu in St. Albansu. V Melbournu mu bo pridigal generalni vikar nadškofije msgr. Greg Bennet.

»Bodite požegnani!« je rad rekel pater Stane ob slovesu.

Vse žegne neba za božične praznike in novo leto Gospodovo 2015 vsem iz poletne Avstralije. Bog živi!

pater Ciril A. Božič

Pred kratkim je izšla moja knjiga¹, ki nava-ja nekatera moderna pojasnila o teoloških razlagah, v katerih se že upoštevajo nova kulturna okolja, ki zahtevajo ustrezno novo govorico o vedno istih verskih resnicah. Doslej smo se namreč gibal v okviru grškega metafizičnega ozadja, ki je statično, abstraktno, usmerjeno v izdelana dejstva, odslej pa skušamo doumeti tudi njihovo časovno rast in razvoj. Tako recimo, se v prvem poglavju o začetku človeškega rodu naši prastarši Adam in Eva otrokom predstavljajo kot razumsko in duševno popolni stvori, njihov prestop – ki naj bi obstajal v zaužitju nekaj jabolčnih vitaminov – pa kot največji zločin, ki ga je Bog moral kaznovati s krivdo, s katero naj bi bil obtežen vsak novorojeni pripadnik človeškemu rodu. To strahotno neopravičeno podobo Boga praktično popravlja novi okvir, bolj pravilno prevzet iz psihologije. V poglavju, ki se ga danes učijo v šolah, o naših značajskih lastnostih², se temeljni pojmi o človekovih madežih in grehih ne mešajo več med seboj, ampak se obravnavajo kot "izvirni", to je podedovani osebni madeži, kakor n. pr. trma, lenoba, površnost, ošabnost, pohlepnost, ter grešna nagnjenja, n. pr. k alkoholnim pijačam ali tudi mamilom. Ker sta Marijina starša bila svetnika, je jasno, da nista nobenih dednih madežev značaja in tudi nobenega grešnega nagnjenja prenesla na seme svojega otroka, tako da je Marija res bila "brez madeža" spočeta in brez grešnih nagnjenj vzgojena.

Drugo poglavje v tej knjigi je posvečeno teologiji o Sv. Duhu, ki ga latinski prevajalec četrtega evangelija naziva "paraklet", kar se dobesedno prevaja advokat, branitelj, zagovornik. Ker pa ta naziv preveč zveni po pravni vedi, nekateri prevajalci mislijo, da je paraklet pomota in da treba brati paraklit, to je tovariš, pomočnik. Drugi, ki ne poznajo dobro grščine, si umišljajo, da je paraklet tolažnik; med temi so tudi Slovenci, ki no-

čejo niti omenjati parakleta, ampak pišejo samo o tolažniku in o tolažbi, kar dobri poznavalci Sv. pisma označujejo kot popolnoma neprikladno³

V razlagi se mi zdi najbolje ohraniti prvi pomen. Pri tem se lahko opremo na knjigo Razodetja, ki v 12. poglavju, v 7. do 10. vrstice, dobesedno piše: »V nebesih se je razvnela vojna... angeli so se bojevali proti zmagu; tudi zmaj se je bojeval in njegovi angeli, toda ni zmagal, tako da v nebesih ni bilo več prostora zanje. Veliki zmaj, stara kača, ki se imenuje hudič in satan in ki zapeljuje vesoljni svet, je bil vržen na zemljo, z njim vred pa so bili vrženi tudi njegovi angeli. Tedaj sem zaslišal v nebesih mogočen glas, ki je rekel: "Zdaj je prišlo zveličanje, moč in kraljevanje našega Boga ter oblast njegovega maziljenca, zakaj vržen je bil *obtoževalec* naših bratov"⁴. Sveti Duh je torej vernikom dan, da tega tožnika premagujejo s krvjo Jagnjeta in z besedo pričevanja.

Ker je torej grški naziv paraklet povezan s potežkočami prevajanja, se ne smemo čuditi, da ga latinsko Sveto pismo ali Vulgata sploh ne prevaja, kakor tudi Sirci, Kopti, Etiopijci, Goti in celo Francozi v različici Jeruzalemske šole ne.

Kot posebnost moram omeniti, da v zgodnjem srednjem veku latinski teologi tudi preblazeno Marijo Devico častijo kot Advokata. Tako recimo v latinski inačici molitve "Salve Regina" Marijo še danes prosimo: »Eia, ergo, Advocata nostra«⁵, ki pa žal v prevodih postane žalostna "Tolažnica".

Fr. Bruno Korošak

³ Glej Herman Haarbeck in Burhard Gärtner, *Paracletus, soccoritore*, v *Dizionario dei concetti biblici del Nuovo Testamento*, Bologna 1976, str. 1164: »Del tutto improprio è il senso di consolatore, invalso più tardi nella tradizione«; Xavier Léon Dufour et autres, *Vocabulaire de théologie biblique*, Paris 1962, Paraclet: »Le nom de consolateur dérive d'une fausse étymologie et n'est pas attesté dans le NT«; > John L. McKenzie, *Dictionary of the Bible*, London 1968: Paraclet: »Scholars are quite generally agreed that the word as applied to the Spirit should not be translated conforter or consoler«. Povsem nasprotno sodijo slovenski avtorji Bibličnega leksikona Anton Grabner Haider in Jože Krašovec, ki naziv Parakleta sploh ne omenjajo, ampak na široko pisarijo o tolažniku!

⁴ Besedilo jemljem iz Jubilejne izdaje Novega Testamenta.

⁵ Glej splet Salve Regina, latin text, in Translations.

¹ Bruno Jožef Korošak, *Teološka razmišljanja*, Ljubljana 2014.

² Glej splet Sanje Leben Jazbec, *Značajske lastnosti*

SLUŽBE IN ČASTI

(primerjave)

Francoski pisatelj François Mauriac je zapisal: »... uboga človeška sreča vendarle biva«. Biva v službah in častih, ki pa se vse končajo, ko na vrata potrka smrt. Edino, kar takrat velja in ohrani svojo težo, sta človekova vera in ljubezen.

Poglejmo in primerjajmo nekaj oseb.

Ko je cesar Karel VI. po smrti očeta Jožefa I. prevzel oblast, je bil v letih od 1711 do 1738 deležen naslednjih služb in časti: nadvojvoda Avstrije, naslovni kralj Španije, kralj Češke in Ogrske, cesar, kralj Sardinije, vojvoda v Milanu, knez Nizozemske, kralj v Neaplju, kralj Sicilije, kralj Parme in Piacenze.

Papež Benedikt XV. je imel naslednje službe in naslove: Njih Svetost papež Benedikt XV.: namestnik Jezusa Kristusa, prvaka apostolov sv. Petra 259. naslednik, poglavar vesoljne krščanske Cerkve, patriarh zapadnih dežel, primas Italije, nadškof in metropolit rimske provincije, rimski škof.

Zaradi nekaterih sprememb poglejmo še nazive papeža Pavla VI.: rimski škof, naslednik prvaka apostolov, patriarh Zahoda, primas Italije, nadškof in metropolit rimske cerkvene pokrajine, suveren vatikanskega mesta, služabnik božjih služabnikov.

Opazimo lahko naslednje spremembe: na prvem mestu ni več »namestnik Jezusa Kristusa«, ampak »rimski škof«, dodana pa sta še »suveren vatikanskega mesta« in »služabnik božjih služabnikov«.

V preteklosti so tudi pri predstavitvi škofa ordinarija našli celo vrsto služb in naslovov. Ko so npr. predstavljali lavantinskega škofa Napotnika, so navedli: Ordinarij. Njih ekselenca, knezoškofovska milost, prevzvišeni in premilostljivi gospod gospod Mihael Napotnik, knezoškof Lavantinski, Njih Svetosti papeža hišni prelat in prisednik prestola, rimski grof, doktor bogoslovja, prošt Št. Moricu in Magdaleni v Brežah na Koroškem itd. Danes takega navajanja ne zasledimo, povejo pa se službe, ki jih je oseba vršila do imenovanja.

Smrt naredi vsem službam in častem konec. Francoski predsednik, general Charles de Gaulle, je kot predsednik redno zahajal k nedeljski maši in prejemal sveto obhajilo. Tako je delal tudi pozneje, ko je živel na svojem posestvu. Pred smrtjo je prejel tudi bolniško maziljenje. Ko je ležal na mrtvaškem odru, je v rokah držal rožni venec, darilo Pavla VI. Krsta je bila sila preprosta, nosilo jo je deset fantov, šest deklet je pelo rekviem. Na vaškem pokopališču v Lotaringiji piše na njegovem spomeniku samo: Charles de Gaulle, 1890–1970! Ta veliki mož, ki velja za osvoboditelja Francije, je veroval Jezusovim besedam: »Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa ne bodo prešle.«

p. Zdravko Jakop

TIŠINA IN ZBRANOST

Na prihajajoče praznike naj bi se pripravili v tišini in zbranosti. K temu nas nagiba tudi božja beseda. »Ko je vse objemal globok molk in je bila noč v svojem teku na pol poti, je prišla tvoja vsemogočna Beseda, Gospod, iz nebes s kraljevega prestola« (Mdr 18,14-15).

Pridejo trenutki, ko lahko le v tišini in zbranosti dojamemo njihovo veličino in pomen. To so npr. nedelje in prazniki, še posebej pa sveti večer in zadnji dan v letu, ki trkata na naše duri.

Sodobni človek je nevede opeharjen za marsikaj, tudi za tišino in zbranost. Nobena izguba ga ni tako zaznamovala kot prav izguba tišine in zbranosti. Nobena iznajdba ju ne more nadomestiti. Človek je izgubil ravnotežje, izgubil lastno središče. Današnji hrup ne pozna meje in nikoli ne preneha: vrtni, pisalni stroji, računalniki, telefoni, letala, dvigala in v mestih še neskončne kolone avtomobilov s hupanjem ... Strokovnjaki sicer računajo, koliko hrupa prenese človeški ustroj, nihče pa ne vpraša, koliko hrupa prenese naša duša. Naglica je prav tako sovražnica tišine in zbranosti. Naše življenje drvi skozi dneve in leta. Vse naj bi se odvijalo v nadzvočni hitrosti; in človek je na hitrost ponosen in se s tem ponaša, ne da bi se vprašal, koliko te divje hitrosti prenese naša duša. Vse to še posebej velja za mestna okolja, ko je treba v naglici prečkati cesto!

Človek se boji oziroma ne zna živeti v tišini. Tišine ga je strah. Če nima družbe v bifeju, vrti telefon, odpre radio, televizijo, pritiska na »miško« in najnovejše tehnične pripomočke za komunikacijo in išče novice, ki jih ni nikoli dovolj. Te pripomočke nosi s seboj v rokah in ušesih; živi vedno bolj v navideznem kakor pa v resničnem svetu. Postal je suženj vsega tega, povrh pa še javnega mnenja, pusti se manipulirati, a nikakor ne uvidi in še manj prizna, da je postal sodoben suženj, da, suženj javnega mnenja, brez lastne misli in mnenja. V trgovskih središčih napaja oči, ko se z množico gnete med založenimi policami in kljub pomanjkanju denarja kupi stvari, ki jih ne potrebuje in brez katerih bi mogel prav tako srečno živeti. Javno mnenje je pač tako, da moraš čim več potrošiti, sicer nisi sodoben človek.

In vendar! Današnji človek ni srečen. V človeka sta se naselila nemir in strah (danes je velike države prav tako strah kot male!), siti niso nič bolj srečni kot lačni, stari naseljenci nič bolj kot zdomci, begunci ali izgnanci. Današnji svet trpi zaradi duhovne revščine in golote, za duhovno lakoto in žejo, z eno samo besedo - trpi zaradi duhovnega brezdomstva. Ima hišo, ima avto in še in še, a ima prazno srce in dušo. Nima duhovnega doma, nima lastnega središča, da bi lahko z veseljem rekel: Tu je moj dom! Tu, v mojem srcu je lepo!

Sodobni človek nima časa, niti sposobnosti ne volje, da bi razmislil o temeljnih vprašanjih, ki nam jih postavlja Evangelij. Odprimo ga! »Kaj vam pomaga, če si pridobite ves svet ... Laže gre kamela skozi šivankino uho ... Ne morete služiti Bogu in svetu ... Če ne zapustite vsega zaradi mene ... Marta, Marta, skrbi in vznemirja te mnogo stvari, a le eno je potrebno ...« Vse to je zapisano jasno brez če in ampak!

Ne le božič in novo leto, tudi nedelje in drugi prazniki nas budijo, da se zamislimo, kam gre naša pot. V tišini in zbranosti bomo marsikaj doumeli, doumeli skrivnost božjega rojstva, Kristusovega vstajenja in poveljanja, doumeli bomo skrivnost božje navzočnosti v nas in v svetu. Te resnice in skrivnosti bomo nosili v sebi, kakor je nosil Mojzes, vračajoč se s Sinajske gore, kamniti tabli. S temi resnicami, v tišini in zbranosti bomo lažje premagovali hrup okrog nas, vihravost in naglico, ki ne dasta srcu in duši, da bi se mogla umiriti. V tišini in zbranosti bomo mogli lažje najti pot k bližnjemu in k Bogu.

»Ura je že, da od spanja – dremanja, duhovne zaspanosti, brezbrčnosti in neodločenosti! - vstanemo. Kajti zdaj je naše zveličanje bliže kot tedaj, ko smo vero prejeli. Noč se je pomaknila in dan se je približal. Odložimo torej dela teme in si nadenimo orožje svetlobe« (prim. Rim 13,11-12).

P. Zdravko Jakop

Pogrebni nagovor

+ Ludvik Vračko (1916-2014)

oče p. Damjana Vračka

Pred štirimi leti je gospod Ludvik Vračko napisal svoj življenjepis in v njem strnil svoje dolgo in bogato življenje. Zato je prav, da v tem govoru uporabimo tudi njegove besede in misli, ki jih je spisal na kar 140 straneh rokopisa.

Začel je takole:

»Ko prideš iz Sv. Trojice po Porčiču, stoji ob gozdu moja rojstna hiša. Jaz, po imenu Ludvik, sem se rodil 6. avgusta leta 1916. V družini se nas je rodilo 9 otrok, štirje fantki in pet deklic. Moj oče so bili Jožef, mati pa Ljudmila. Leta so minevala in končeval sem šolo v Sveti Trojici. Prišel je čas birme in izbral sem si birmanskega botra Matijo Dvoršaka iz Zgornjega Porčiča. Odšel sem živeti k njim in tako dobil krušnega očeta in mater. Po končani osnovni šoli sem prosil botra, če bi se lahko pri njih izučil poklica kolarske obrti. Delo v kolarski delavnici me je veselilo, a od začetka je bilo težko, ker še nisem bil dovolj pri močeh. Nato so leta moje mladosti hitro potekala in bližalo se je dvajseto leto. Nekega spomladanskega dneva mi je občinski sluga prinesel poziv za nabor in odšel sem v mesto Čačak. Meseca decembra 1938 sem prišel nazaj v lepo Slovenijo, a nisem bil dolgo prost – začele so se orožne vaje.«

Nato je bil gospod Ludvik zajet v nemško vojsko in poslan v Francijo, kjer je okusil težko vojaško življenje v ujetništvu. A vse je z božjo pomočjo preстал, vse do 1. oktobra 1944, ko je bil rešen nemške vojske in je pobegnil k Angležem. Sam je zapisal: »Konec trpljenja!« In to se je zgodilo točno na današnji dan pred 70 leti!

V Angliji je bil gospod Ludvik nato v ujetništvu še do marca leta 1946. Nato spet sam zapiše:

»Ko sem prišel domov, sem šel najprej gledat v kolarsko delavnico. Žalostno sem gledal orodje, ki je počivalo, botra ni bilo več, da bi vodili delo. Zato sem prijel za delo in postal spet kolar in poljski delavec. Prijel sem za vsako delo, tudi sosedom sem rad pomagal in lepo smo se razumeli.«

Takrat je bil gospod Ludvik star 30 let in spoznal se je s Plojevo Liziko iz Verjan. Rodila se je ljubezen in 2. maja 1948 sta si pred Bogom v cerkvi Svete Trojice obljubila večno zvestobo. Gospod Ludvik je tukaj zapisal: »Zdaj sva živela kot mož in žena, kot sva si obljubila v cerkvi. Ljubezen ... tako sva čutila drug do drugega.

In leta 1950 se nama je rodil sin Franček ter devet let kasneje še hčerka Marija. Vesel sem bil, da sva dobila še hčerko, da bo ostala doma in nama bo nekoč v pomoč. In tudi sin Franček se je lepo razvijal. Vse razrede je izpolnil z odličnim uspehom. Hodil je pa tudi ministrirat k Sveti Trojici. In začutil je klic, da ga Bog kliče, da bi služil njemu. Z mamo nisva mogla odreči njegovi želji in tako je postal novomašnik leta 1976.«

Gospod Ludvik pa je bil tudi hudo bolan, to je bilo okoli leta 1960, in to tako, da so ženi Liziki zdravniki že rekli, naj prižge svečko. A z močno voljo do življenja, vero in božjo pomočjo mu je uspelo bolezen premagati.

V naslednjih letih je bil zelo aktiven kot molec na pogrebi. Res ogromno duš je pospremil z molitvijo na njihovi zadnji poti. Bil je tudi član Društva upokojencev Sveta Trojica in član Rdečega križa Lenart in Sv. Trojica.

V naslednjih letih je bil še nekajkrat bolan, a zdravje mu je večinoma služilo, le dvakrat je bil krajši čas v bolnišnici.

Vsa ta leta je rad delal kolarsko delo, njegovi izdelki še sedaj ostajajo na ogled v delavnici. Rad je šel na njivo, travnik in vinograd, kjer je z veseljem kaj postoril. Delo ga je krepilo in večkrat je rekel: »Že davno me več ne bi bilo, če ne bi delal!«

Z ženo Liziko sta v slogi, sožitju in ljubezni živela življenje, a leta 1996 je po kratki in hudi bolezni umrla. Zelo mu je bilo hudo, oporo pa je našel v najbližjih in molitvi. Zelo vesel je bil tudi vsakega obiska svojega sina Frančka, patra Damijana. Srečen je bil, da ima ob sebi družino, hčerko Mimico in zeta Alojza, ki sta ves čas lepo skrbela zanj, ter vnukinji Andrejo in Simono. Največje veselje pa so mu v zadnjih letih bile njegove tri pravnukinje. Večkrat je rekel: »Star sem že in nimam več moči, a one me še držijo pokonci!«

Na koncu pa gospod Ludvik zaključuje svoj življenjepis s temi besedami:

»Jaz pa ne morem več delati. Do devetdesetega leta sem še zmeraj kaj pomagal pri lažjem delu, tudi v kolarnici sem še zmeraj kaj malega napravil. Sedaj pa še tega več ne morem. Ob lepem vremenu še grem s palico v roki malo pogledat po posestvu in v delavnico in obujam spomine na prejšnje čase. Jaz sem v mojih letih bil večkrat bolan, hvala Bogu sem vedno ozdravel, zdravila mi še držijo zdravje, da še lahko počasi hodim in pri mizi čitam knjige in časopis. Leta so minila, preživel sem dobre in težke dni. V tem času sem se poslovil od mnogih prijateljev in sosedov. Spominjam se, da sem nekoč prečital ta napis na eni hiši, da smo samo popotniki na tem svetu:

Ta hiša je moja, a moja vendar ni!

Ko drug za mano pride, tud' on jo zapusti!

In tretjega 'do nesli mrliča ven iz nje,

Povej mi ti, prijatelj, čigava hiša je?

Videl sem mnogo sveta. Najlepše pa je doma, v rojstni domovini. Jaz sedaj srečno uživam, za mene lepo skrbita hčerka Mimica in njen mož Alojz ter vnukinji Andreja in Simona. Srečen sem, da na stare dni živim v miru. Dokončujem to knjigo, v katero sem napisal moje doživljaje. Naj vam bo za spomin. Pisal sem, hvala Bogu, pri zdravem razumu in ostanem vaš prijatelj! Ludvik Vračko v 94.tem letu ...«

Odšel je velik človek, z velikim srcem, a skromen in pošten. Njegovo srce se je ponedeljkovega jutra po kratkih dneh bolezni ustavilo in zaspal je v božjem miru. A ostajajo njegovi spomini. Naj počiva v miru in naj mu bo lahka slovenska zemlja!

vnukinja Andreja

NASLOVNIK PROVINCE

➤ **P. Marjan Čuden**
Provincialni minister
Tržaška 85
SI-1000 Ljubljana
tel.: +386 41 755 851
fax.: +386 1 244 4253
provincialni.minister@ofm.si

➤ **BREZJE**
Brezje 72
4243 BREZJE
tel.: (04) 537 07 **
fax: (04) 537 07 20
brezje@ofm.si

*Za pos. brate namesto **:*
02 - Jan;
03 - Leopold;
04 - Polikarp;
05 - Bonaventura;
07 - Tadej;
08 - Leon;
09 - Tomaž;
18 - Robert;
26 - Zakristija;
00 - Romarski urad

➤ **KAMNIK**
Franciškinski trg 2
1241 KAMNIK
tel.: (064) 179 910
kamnik@ofm.si
p. Mari 040 296 319
p. Pashal 0593 66 486
p. Lavrencij 0593 66 480
p. Ernest 0593 66 481
p. Franci 0593 66 484

➤ **KOPER**
Destradijev trg 10a
6000 KOPER
tel.: (0590) 73 470
fax: (0590) 73 475
koper@ofm.si
p. Andrej: 72
p. Boris: 79
br. Lucij: 71

➤ **LJUBLJANA - CENTER**
Prešernov trg 4
1000 LJUBLJANA
tel.: (01) 242 9***

300 - porta;
301 - gost/podstrešje 1;
310 - provincial;
311 - faks/provincialat;
312 - Miran;
313 - faks - hiša, ZBF;
314 - ZBF;
316 - sam./žup. arhiv;
317 - prov. arhiv;
318 - Janko;
322 - Marko;
323 - faks - Marko;
324 - Edvard;
328 - Ksaver;
330 - Valerijan;
331 - Jan;
332 - Ambrož, gvardijan;
334 - pevski kor;
335 - regens chor/I. nad. 29;
336 - Vid;
337 - Pavle, župnik;
342 - rekreacijska soba;
343 - knjižnica;
344 - šivalnica;
345 - župnijska pisarna;
346 - zakristija;
347 - obednica;
351 - klerikat - Boštjan, Damjan, Dominik, Melhior;
355 - Andraž, vikar, magister;

➤ **LJUBLJANA - BEŽIGRAD**
Küzmičeva 6
1000 LJUBLJANA
tel.: (0590) 717 **
lj.bezigrad@ofm.si
*Za pos. brate namesto **:*
21 - Regalat;
22 - Viktor;
25 - Jernej

➤ **LJUBLJANA - ŠIŠKA**
Černetova 20
1000 LJUBLJANA
tel.: (01) 583 72 70
fax: (01) 583 72 99
lj.siska@ofm.si
Za pos. brate namesto 70:
77 - Silvin;
80 - Bogdan;
82 - Gregor

➤ **LJUBLJANA - VIČ in Komisariat za Sv. deželo**
Tržaška 85
1000 LJUBLJANA
tel.: (01) 244 42 52
fax: (01) 244 42 53

lj.vic@ofm.si
56 - Anton;
57 - Hieronim;
58 - Zdravko;
59 - Marjan;
61 - Tadej;
62 - Andrej;
50 - Komisariat
➤ **SESTRE KLARISE**
Andreja Bitenca 138
1000 LJUBLJANA
tel.: (01) 518 25 00

➤ **MARIBOR**
Ul. škofa Maksimiljana
Držečnika 7
2000 MARIBOR
tel.: (02) 228 51 10
fax: (02) 228 51 12
maribor@ofm.si
Za pos. brate namesto 10:
13 - Tomaž H.;
15 - Janez;
16 - Evgen;
19 - Bogdan

➤ **MOŠNJE**
Mošnje 8
4240 RADOVLJICA
tel. in fax: (04) 533 88 78

➤ **NAZARJE**
Samostanska pot 50
3331 NAZARJE
tel.: (03) 583 19 93 in
583 13 98
fax: (03) 583 17 53
nazarje@ofm.si

➤ **SESTRE KLARISE**
Samostanska pot 51
3331 NAZARJE
tel.: (03) 583 13 91

➤ **NOVA GORICA**
Škrabčeva 1, p.p. 303
5001 NOVA GORICA
tel.: (05) 330 77 50
fax: (05) 330 77 51
info@samostan-kostanjevica.si
Za pos. brate namesto 0:
2 - Tomaž;
3 - Marjan;
4 - Vili;
5 - Miran;
7 - Bruno

➤ **NOVA ŠTIFTA**
Nova Štifa 3
1317 SODRAŽICA
tel.: (01) 836 99 43
fax: (01) 836 99 44
nova.stifta@ofm.si

➤ **NOVO MESTO**
Franciškinski trg 1
8000 NOVO MESTO
tel.: (07) 338 14 70
fax: (07) 338 14 79
novo.mesto@ofm.si
Za pos. brate namesto 0:
1 - Peter;
3 - Marko;
4 - Krizostom;
7 - Janez

➤ **PROVINCIALNA HIŠA**
Strunjan 134
tel. govorilnica:
(05) 678 21 21

➤ **SVETA GORA**
Sveta Gora 2
5250 SOLKAN
tel.: (05) 330 40 20
sv.gora@ofm.si
Za pos. brate namesto 20:
22 - Simon Peter;
25 - Hadrijan;
28 - Pepi;
30 - Miha;
32 - Pavel;
32 - Rafael;
37 - Ambrož

➤ **SVETA TROJICA**
Meznaričeva 8
2235 SV. TROJICA v
Sl. gor.
tel. in fax: (02) 720 55 56
sv.trojica@ofm.si

➤ **p. Jože Urbanija**
Grabe 33
2277 SREDIŠČE ob Dravi
tel. (02) 713 40 90
GSM: (051) 265 793

Tujina

➤ **AVSTRALIJA**

➤ **ADELAIDE - WEST HINDMARSH Holy Family Slovenian Mission**
51 Young Avenue
AU - WEST HINDMARSH SA 5007

➤ **MELBOURNE - KEW SS. Cyril and Methodius' Slovenian Mission**
19 A Beckett Street,
PO BOX 197
AU - KEW VIC 3101
tel.: 00 61 3 9853 7787
fax: 00 61 3 9853 6176
mobitel:
0061 412 555 840

➤ **SYDNEY MERRYLANDS St. Raphael's Slovenian Mission**
313 Merrylands Road, PO
BOX 280
AU - MERRYLANDS NSW 2160
tel.: 00 61 2 9637 7147 in
9682 5478
fax: 00 61 2 9682 7692
mob.: 00 61 409 074 760
in 00 61 419 236 783

➤ **CURIA GENERALIS**
Via S. Maria
Mediatrice, 25
IT - 00165 ROMA
tel.: 0039 06 684 919
fax: 0039 06 638 02 92

➤ **FRANCOSKA GVAJANA P. Hugo Delčnjak P. Milan Kadunc**
Paroisse de St Laurent
(15 Rue du Colonel Chandon)
Presbytere
B.P. 8
GF 97320
SAINT LAURENT DU MARONI
Guyane Francaise
+594-594-341-260
GSM Milan +594-694-275-761

➤ **ZDA**

➤ **JOHNSTOWN St. Therese's Friary**
536 Decker Avenue
US - JONSTOWN PA 15906
tel.: 001 (814) 539 76 33

➤ **LEMONT St. Mary's Friary**
14246 Main Street,
PO Box 608
US - LEMONT IL. 60439
tel.: 001 (630) 257 24 94

Slovensko versko središče
tel.: 001 (630) 257 20 68
fax: 001 (630) 257 23 59

➤ **NEW YORK St. Cyril's Friary**
62 St. Mark's Place
US - NEW YORK NY 10003
tel. in fax:
001 (212) 674 34 42

Elektronski naslovi skupnosti

Provincialat: provincialni.minister@ofm.si
Definitorij: definitorij@ofm.si
Tajništvo province: tajnik@ofm.si
Prokuratura: prokuratura@ofm.si
Založba BF: zbf@ofm.si
Komisariat: komisariat@ofm.si
Generalna kurija: http://www.ofm.org
e-mail: [ime]@ofm.org

[ime] je naziv urada ali oznaka osebe (npr. mingen, secgen, formgen, missgen, econggen, pax, acta, ipd.)

Elektronski naslovi bratov

Ambrož Mušič - ambroz.music@rkc.si
Andraž Arko - andraz.arko@rkc.si
Andrej Pollak - andrej.pollak@rkc.si
Andrej Vovk. - andrej.vovk.ofm@rkc.si
Anton Jerman - anton.jerman@gmail.com
Benedikt Dejan Emberšič - benediktdejanembersic@gmail.com

Bernard Golčnik - bernard.golcnik@rkc.si
Bernard Karmanocky - bernard11k@aol.com
Bernardin Sušnik - bernardin@susnik.si
Bonaventura Obrán - peter.bonaventura.obran@gmail.com

Boštjan Horvat - bostjan.horvat@gmail.com
Bogdan Knavs. - bogdan.knavs@rkc.si
Bogdan Rus - bogdan.rus@rkc.si
Boris Markež - boris.markez@rkc.si
Bruno Korošak - bruno.korosak@rkc.si
C. Gostecnik - christian.gostecnik@guest.arnes.si
Ciril A. Božič - cirilb@bigpond.com
Damjan Kern - damjankern0@gmail.com

Darko Žnidaršič - darko.znidarsic@rkc.si
David Šrumpf - p.david@siol.net
Dominik Papež - rojs2000@yahoo.com
Edvard Kovač - edvard.kovac@guest.arnes.si
Evgen Ketiš - evgen.ketis@gmail.com
Filip Rupnik - filipr@volja.net
Franci Seničar - franci.senicar@gmail.com
Franci Kovše - kovse.franc@siol.net
Gregor Kos - gregor.kos@rkc.si

Hugo Delčnjak - delhug1938@yahoo.fr
Jan Cvetek - jan.cvetek@gmail.com
Janko Žagar - janko.zagar@hotmail.com
Janez Papa - janez.papa@rkc.si
Jernej Kurinčič - jernej.kurincic@rkc.si
Jože Urbanija - joze.urbanija@gmail.com
Jurij Dolenc - jurij.dolenc@rkc.si

Krizolog Cimerman - krizolog@yahoo.com
Krizostom Komar - krizostom.komar@rkc.si
Ksaver Babnik - ksaver.babnik@gmail.com
Leopold Grčar - leopold.grcar@rkc.si
Mari Osredkar - mari.osredkar@siol.net
Marijan Cvitak - marijan.cvitak@amis.net
Marjan Čuden - marjan.cuden@rkc.si
Marjan Čuk - marjan.cuk@rkc.si
Marko Novak - marko.novak@rkc.si
Matej Papež - pmatej.papez@gmail.com
Melhior Grošelj - mage.maister@gmail.com
Metod Ogorevc - metodofm@sbcglobal.net
Mihael S. Vovk - mihael.vovk@rkc.si
Milan Kadunc. - milan.kadunc@rkc.si

Miran Špelič - miran.spelic@rkc.si
Miran Vidic - miran.vidic.ofm@gmail.com
Niko Žvokelj - niko.zvokelj@rkc.si
Pavle Jakop - pavle.jakop@siol.net
Pepi Lebreht - pepi.lebreht@rkc.si
Peter Lavrih - pater.peter@rkc.si
Peter Vrabec - peter.vrabec@rkc.si
Rafko Slejko - rafuels@libero.it

Regalat Razbočan - regalata@gmail.com
Robert Bahčič - robert.bahcic@rkc.si
Silvin Krajnc - silvin.krajnc@rkc.si
Simon P. Berlec - simon.peter.berlec@rkc.si
Tadej Inglič - tadej.inglic@rkc.si

Tadej Strehovec - tadej.strehovec@gmail.com
Tomaž Hočevár - tomaz.hocivar@rkc.si
Tomaž Menart - zu-sv.antona.pak@siol.net
Tomaž Pinter - tomaz.pinter@rkc.si
Valerijan Jenko - valerian@pacific.net.au
Vid Lisjak - pater.vid@gmail.com
Viktor Papež - viktor.papez@rkc.si
Vili Pustoslemšek - vili.pustoslemsek@rkc.si
Zdravko Jakop - zdravko.jakop.ofm@gmail.com

Sicer pa velja za vse člane naše province, ki imajo svoj osebni e-naslov tudi načelo: ime.priimek@ofm.si

